

BIBLIOTHECA
TORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

PHILODEMUS

ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ

EDIDIT

CHR. JENSEN

1587

LIPSIÆ
A. B. DIBVS B. G. TEVBNERI

3 1761 05610105 8

PA
4271
P3P43
1911
cop.2

3/3

B. H. BLACKW
Booksell
50 and 51 Broad
OXFOR

PHILODEMI
ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ

LIBER DECIMUS

EDIDIT

CHRISTIANUS JENSEN

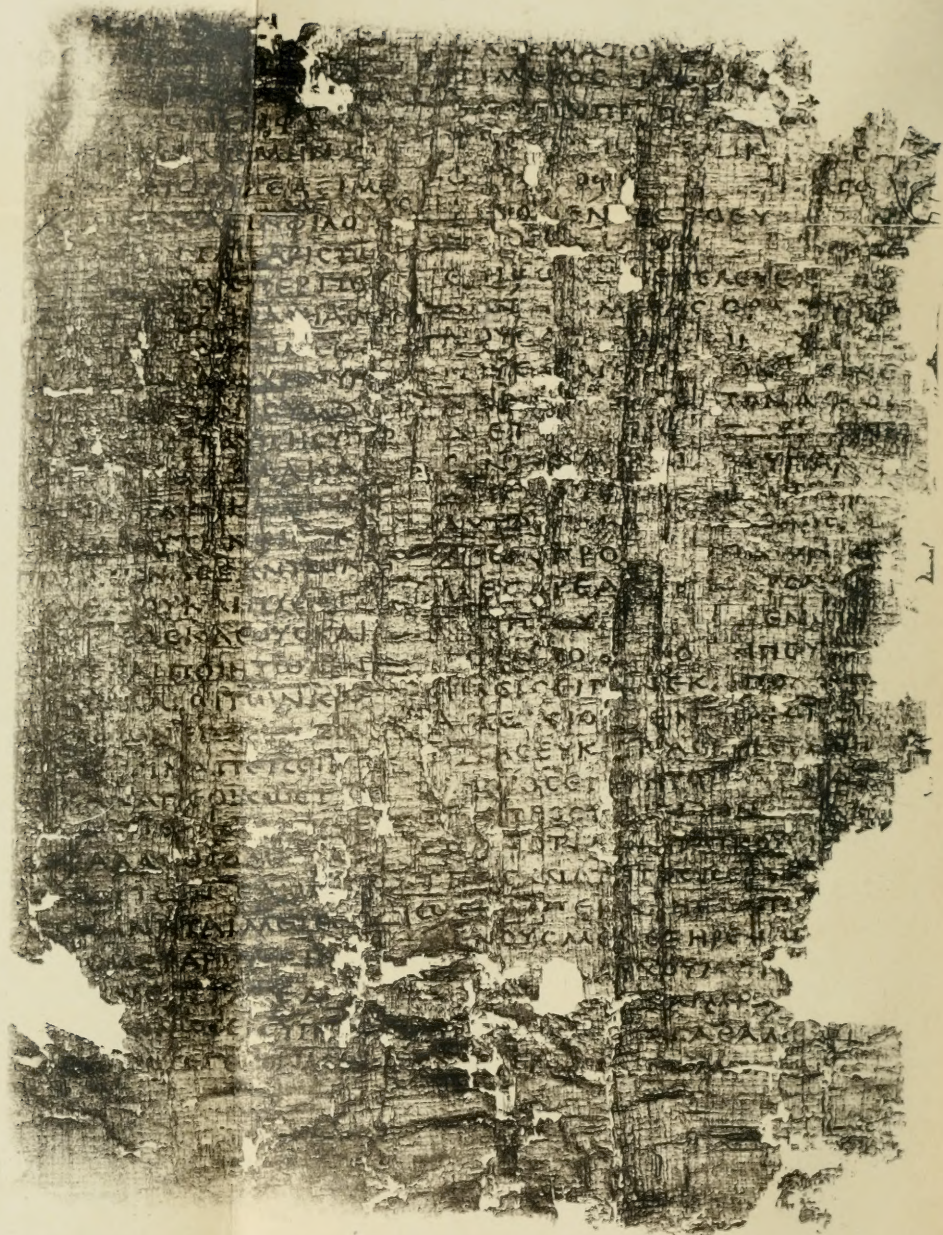
ACCEDIT TABULA PHOTOTYPICA

259025
12.9.31

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI LIPSIAE MCMXI

PA
4271
P3P43
1911
cop.2

Pap. Herc. No. 1008, col. x-xi.

SAMUELIS SCHASS

MEMORIAE

S

Praefatio.

Ante hos quattuor annos cum Philodemi libellum *περὶ οἰκονομίας* qui dicitur collatis ipsis schedis Neapolitanis in lucem edidissem, id inprimis enitendum mihi videbatur, ut etiam cetera quae adhuc innotuerunt Philodemi de Vitiis et Virtutibus oppositis scripta quam celerrime viris doctis proponerem. Nam praeter libri septimi (Z) paginam unam¹⁾ et aliorum fragmina quaedam²⁾ conservantur in Officina libri quattuor papyracei tam felici manu evoluti, ut non litterae solum dispersae et singula verba legantur, sed refici possint totae sententiae atque adeo paginae fere incolumes. Sunt autem hi:

Nº 1424 *Φιλοδήμον* || *περὶ κακιῶν καὶ τῶν* || *ἀντικει-
μένων ἀρετῶν* || *καὶ τῶν ἐν οἷς εἰσι* || *καὶ περὶ*
ἧ || Θ (ed. Jensen, Lipsiae 1907)

1) V. Catalogo generale dei Papiri Ercolanesi redatto dal Dr. Emidio Martini p. 104 in Comparetti e De Petra, La villa Ercolanese dei Pisoni: Nº. 222 *Φιλοδήμον* || *περὶ κακιῶν καὶ τῶν* || *ἐν οἷς εἰσι καὶ περὶ ἧ* || Z || ὅ ἐστι περὶ κολακείας. *Scorza. Disegnata da F. Casanova. — Frammenti 11. Disegni 11. — C. A. I, 74—83.*

2) Nº. 223 *Scorza (ultimo foglio) Dis. da F. Casanova. — Fr. 8. D. 8. T. 4. — C. A. VIII, 138—141. cf. Croenert, Kolotes und Menedemus, p. 34. — Nº. 1082 Scorza (ultimo foglio) Aperta e disegnata da F. Casanova. — Col. 11. D. 11. T. 9. — C. A. I, 84—92.*

N° 1008 Φιλοδήμου || περὶ κακιῶν || I

N° 1457 Φιλοδήμου || περὶ κακιῶν¹⁾

N° 1675 Φιλοδήμου || περὶ κακιῶν καὶ τῶν || ἀντι-
κ]ειμένων ἀρετῶν || καὶ τῶν ἐν οἷς εἰσι καὶ
περὶ ᾧ || ἀριθ. XX...²⁾

Quod optaveram, non prorsus mihi evenit. Neque enim licebat homini peregrino inspicere papyrum numero 1457 insignitam quippe ab ipsis Italis non iam publici iuris factam. Iam vero cum et haec papyrus et illa, cui numerum 1675 addiderunt Neapolitani, partem videntur efficere eiusdem voluminis περὶ κολακείας sive in complures libros divisi sive in partes discissi³⁾, nihil aliud mihi relinquebatur, nisi ut in solo libro decimo acquiescerem.

De papyro. I. De papyri historia et de columnarum ordine. En igitur Philodemi liber περὶ κακιῶν I⁴⁾, evolutus anno 1802 ab Antonio Lentari⁵⁾, qui idem una cum Gen. Casanova primum apographum confecit⁶⁾, editus a Britannis in Herc. voll. parte prima, Oxonii 1824, ab Italis in voll. Herc. coll. I tomo III, Neapoli 1827. Ita autem inter se differunt

1) Cf. Croenert, l. l. p. 34.

2) pezzi 4. — Col. 14. Fr. 1. Dis. 15. T. 15. — C. A. I, 1—15. cf. Spengel, Philol. Suppl. II, p. 497 et 525; Gomperz, Comm. Mommsen. p. 471—480; Diels, Vorsokratiker, p. 478 N° 7; Croenert, l. l. in indice s. v. Anaxarchos.

3) Ab eadem manu scriptas esse pap. 1424, 1008, 1457, 1675 testatur Domenico Bassi, Catalogo descrittivo dei Papiri Ercolanesi. Saggio. Riv. di filol. XXXVI, 1908, p. 495.

4) Numerum, qui deest in apographo Oxoniensi, in charta agnoscere mihi videbar.

5) V. Martini, Catalogo p. 122.

6) V. Bassi, Catalogo p. 496: Gen. Casanova — la sua firma soltanto in I. XVII. XIX. XXI e tit., primi disegni — A. Lentari — la sua firma in tutti i secondi disegni e nei primi di XI. XII. XXII — gli altri primi disegni non sono firmati.

editiones, ut viginti quattuor columnas proponant Neapolitani, Oxonienses viginti quinque, quarum primam a Neapolitanis non editam ego fragmentum I eo consilio intitulavi, ut columnarum ordinem editionibus traditum conservarem. Atque etiam hodie viginti quinque exstant paginae divisae in sex tabulas vitro inclusas, quarum prima continet huius editionis fr. I et coll. I. II, secunda coll. III—VII, tertia coll. VIII—XI, quarta coll. XII—XV, quinta coll. XVI—XIX, sexta coll. XX—XXIV et titulum.¹⁾ Singulae autem papyri plagulae tabulis agglutinatae in partes non dissectae sunt. Itaque iam hinc efficitur erravisse Sauppium, cum inter col. XX et col. XXI excidisse autumaret unam vel complures columnas.²⁾ Neque debebat idem invertere ordinem columnarum XIV et XV.

II. Papyri descriptio. Papyrus quatenus hodie exstat, longitudine est unius metri et septuaginta fere centesimarum. Quantum autem reliquum sit a iusto voluminis ambitu, cum stichometriae nullum invenerim vestigium, pro certo dicere non possum. Sed cum librum antecedentem (περὶ κακῶν Θ) nonaginta fere et octo paginas complexum esse constet³⁾, etiam huius libri minorem tantum partem ad nos pervenisse satis verisimile est.⁴⁾ Atque ne eae quidem quae restant paginae incolumes manserunt. Una quaeque enim trunco est capite. Quot autem desint versus, nescio an cognoscere possimus collato eodem illo volumine antecedente, cuius metrorum rationes cum nostris fere congruunt.

1) In ipsis tabulis numerantur viginti quinque columnae.

2) V. editionis p. 29 et praef. p. XI.

3) V. editionis meae praef. p. XVII.

4) Cf. etiam Croenert in Hermae tom. XXVIII, p. 402: Die Rollen, soweit sich vorläufig ihr genauer Umfang feststellen läßt, sind niemals unter 100 Kolumnen stark.

Nam in utroque volumine cum spatia litteris repleta latitudine sint 5,5—6 centesimarum et ipsi versus 18—25 litteras contineant, etiam columnarum altitudinem eandem fere fuisse consentaneum est. Quodsi contuleris numeros versuum in singulis columnis exaratorum, illic inter 45—49, hic inter 34 et 40 eos variare invenies. Itaque in nostro volumine singulae columnae ita videntur decurtatae esse¹⁾, ut nunc decem fere versus desiderentur. Quod certa de causa monere volui. Nam Saupprii editionem si inspexeris, singulis columnis duodequadragenos versus eum tribuisse invenies ea sola de causa, quod columnae duodevicesimae primum ipsum versum exstare neque quidquam inter septimam decimam et duodevicesimam intercidisse ipsa sententia ei probaretur.²⁾ Sed audias velim quae contra dixit Ussingius³⁾: *Saup. haec temere cum iis, quae ex proxima pagina prima servata sunt, conglutinavit, quod nec sine mutationibus fieri potuit, nec ita ut verisimilis aut sana scriptura efficeretur. Dubitari non potest, quin plures versus in superiore columnae parte interierint.* Itaque quod ipsum textum postulare vidit Ussingius, idem nos iam edocti sumus metrorum ratione habita.

Papyri plagulae tam bene conglutinatae sunt, ut singulae fissurae accurate indicari iam non possint.⁴⁾ Spatium denique, quod intercedit inter binas fissuras evolutione factas, minuitur a centesimis 4 ad 1,8.

III. Scriptura. Papyri numeris 1008, 1424, 1457, 1675 signatae melioris notae sunt⁵⁾ et ad eundem libra-

1) Nunc latitudine sunt sedecim fere centesimarum.

2) V. praef. p. X. 3) V. editionis p. 169.

4) Cf. de libro Θ quae dixi in praef. editionis p. X et Philodemi περί τοῦ κατ' Ὀμήρου ἀγαθοῦ βασιλέως libellus ed. Olivieri praef. p. VI.

5) V. Croenert, Memoria Graeca Herculanensis p. 8 et Bassi, Catalogo p. 495.

rium redeunt.¹⁾ Itaque quod de scriptura libri antecedentis dixi in editionis praef. p. XI, idem in hunc librum quadrat. Ita tamen differt, ut in illo compendia non inveniantur, hic librarius bis (XII, 27 et XX, 6) in extrema linea hanc adhibuit notam: $\overline{\text{H}}$. Semel etiam (XX, 18) ad versum supplendum usus est hoc signo: \times . Litterarum autem formam ut imagine exprimerem, tabulam phototypicam libello adieci.²⁾

IV. Orthographica et grammatica. Libellus a gravioribus vitiis immunis est. Librarius summa usus sollertia atque diligentia archetypi formas probe videtur tradidisse. Singillatim autem haec adnotare lubet orthographiae genera:

$\bar{\epsilon}$ pro $\bar{\iota}$ longa³⁾ tribus locis adhibetur: VI, 18 $\epsilon\pi\mu\epsilon\iota\chi\acute{\iota}\alpha\nu$, XVI, 30 $\mu\epsilon\iota\kappa\tau\acute{o}\varsigma$, XIX, 18 $\mu\acute{\epsilon}\mu\epsilon\iota\kappa\tau\alpha\iota$.

$\tau\acute{\omega}\nu$ $\delta\upsilon\epsilon\acute{\iota}\nu$ exhibetur XVI, 18.⁴⁾

ω pro \bar{o} scribitur XIV, 40 $\tau\alpha\pi\epsilon\upsilon\omega\tau\acute{\alpha}\tau\eta$.

ν paragogicum ante vocalem semper adicitur, omititur nonnumquam ante consonas. $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota$ $\tau\acute{o}\upsilon\varsigma$ exstat col. XIII, 25.

gutturalis α aspirata sequente non emollitur XXIII, 26 $\acute{\alpha}\nu\alpha\alpha\alpha\chi\acute{\alpha}\xi\epsilon\upsilon\nu$.⁵⁾ nasalis semel assimilatur in $\mu\acute{\epsilon}\gamma\gamma\acute{\alpha}\rho$ fr. I, retinetur in $\sigma\upsilon\nu\alpha\tau\alpha\beta\acute{\alpha}\iota\nu\epsilon\upsilon\nu$ XIX, 12 et in $\acute{\epsilon}\nu\chi\acute{\alpha}\sigma\kappa\epsilon\upsilon\nu$ XIX, 24.

iota mutum semper recte adscribitur aut supponitur, omittitur tantummodo in $\pi\alpha\rho\alpha\delta\acute{\omega}\langle\iota\rangle$ I, 5, $\pi\alpha\rho\alpha\sigma\kappa\epsilon\nu\acute{\alpha}\xi\eta\langle\iota\rangle$ III, $\acute{\upsilon}\pi\epsilon\rho\sigma\sigma\acute{\alpha}\langle\iota\rangle$ XVI, 6. (contra adicitur

1) Bassi l. l.

2) Herc. voll. tabulas duas phototypice expressas invenies apud E. A. Bond et E. M. Thompson, the palaeographical society facsimiles of manuscripts and inscriptions vol. I, No. 151 et No. 152.

3) V. Croenert p. 29 sq. 4) V. Croenert p. 198.

5) Erravisse videtur Croenert, qui $\acute{\alpha}\nu\alpha\alpha\alpha\chi\acute{\alpha}\xi\epsilon\upsilon\nu$ exstare et alteram litteram α ex χ correctam esse testatur l. l. p. 90.

in ἐφιστάνη XI, 25 et ἐξέλθῃ XVII, 10.) ἄφνω in-
venitur XX, 14¹⁾, βοιηθεῖσθαι XIX, 25²⁾.

ο simplex exstat in vocabulis compositis³⁾: ἀπορι-
τουμένου VIII, 8; ἐπεράπιζον X, 25 μεταρίπτειν X, 32
προσεπιρητορεύειν XI, 29; contra ἐρόῶσθαι XVII, 16.

ξ pro σ invenitur XXI, 25⁴⁾ καταξμικρίζοντα.

V. Interpunctio, ut fieri solet, indicata est para-
grapho subter lineam in sinistra columnae parte posito.
Praeterea inter singula enuntiata spatium intercedit
unius fere litterae. Paragraphi autem διπλῆς similis
duo tantum inveniuntur exempla (col. VII, 13 et col.
VIII, 14), cum aliud signum litterae Ψ caudatae non
ita dissimile saepius occurrat, quo indicatur in eo versu,
cuius ad laevam ductum est, novam vel periodum vel
periodi partem incipere. Quod signum cum typis accu-
rate exprimi non posset, in hac editione et ipsum δι-
πλῆς forma (>) indicavi.

VI. Corrigendi genera. Ut mos est eorum, qui
Volumina Herculanensia scripserunt, etiam librarius
noster si unam litteram perperam scripsit, emendatio-
nem supra lineam adiecit. Complures autem litteras
falso scriptas punctis suprapositis delevit.⁵⁾

De apographis. Apographum Neapolitanum (N)
confectum esse, priusquam Angli papyrum designan-
dam curarent, vel inde intellegitur, quod N plerumque
pleniorum textum exhibet⁶⁾ quam editio Oxoniensis (O)

1) V. Croenert, p. 42.

2) V. Croenert, p. 121.

3) V. Croenert, p. 78.

4) V. Croenert, p. 95.

5) Cf. V, 7; VII, 4; IX, 31; X, 9; XII, 34; XIV, 22; XXII, 18;
XXIII, 11, 21; XXIV, 8.

6) Idem quadrat in librum Θ (cf. praef. editionis p. X), cum in
ceteris papyris Herculanensibus, quorum duo exstant apographa,
res secus se habere soleat. cf. ex. gr. Philod. rhet. ed. Sudhaus,
I, praef. p. X, Academicorum philosophorum index Herculanensis
ed. Mekler, praef. p. V, Polystratus ed. Wilke, praef. p. VI.

et desunt in O tegimina illa et statumina (*sovrapposti et sottoposti*), quae Neapolitani antequam singulas paginas typis mandarent, in textum ita inseruerunt, ut quantae nunc in charta hient lacunae ex ipsa editione cognosci iam non possit. Neque tamen fieri poterat, ut hi delineatores, quos graecae linguae prorsus ignaros fuisse constat, praesertim in laciniis misere contritis et derasis vel minima litterarum vestigia recte dignoscerent. Quo maiore digni sunt laude, quod etiam in margine paginarum quas in his fragmentis dispicere sibi videbantur litteras accurate depinxerunt. Plurima enim litterarum aenigmata, quae editorum ingenia frustra torquebant, si has designationes inspexeris, statim explicabuntur. Cuius rei ex multis unum afferam exemplum: col. XVIII, 11 sq. auctor transit ad depingendum aliud superbiae genus, eius scilicet qui omnia scire se putat, τοῦ παντειδήμονος, hisce verbis:

Τούτου (sc. τοῦ ἀνδρακάστου) δ' ἔτι χείρων ἐστὶν ὁ παντειδήμων ἀναπεπεικῶς ἑαυτόν, ὅτι πάντα γινώσκει, τὰ μὲν μαθὼν παρὰ τῶν μάλιστα ἐπισταμένων, τὰ δ' ἰδὼν... quae sequuntur, in editionibus sic leguntur:

N.

ΠΟΙΟΥΝΤΑΣ. ΙΟΝΤΑ ΔΑΥΤΟΣ
ΕΠΙΝΟΗCΑC...ΥΤΟΥ ΚΑCΤΙΤΟΙ
ΟΥΤΟC ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΟΙΟΝ ΠΙΠΙΑΝ
ΤΟΝ ΗΛΕΙΟΝ ΦΟΥΕΡΕΙ ΠΛΑΤΩΝ
ΟCΑΠΕΙΤΟ...ΕΙΧΕΝ ΑΥΤΩΙ
ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ ΑΙΛΕΓΕΙΝ.....

O.

ΠΟΙCΥΝΤΑΣ. ΙΟΝΤΑ ΔΑΥΤΟC
ΕΠΙΝΟΗCΑC...ΥΤΟΥ ΚΑCΤΙΤΟΙ
ΟΥΤΟC ΟΥ Μ...ΝΟΙΟΝ ΠΙΠΙΑΝ
ΤΟΝ ΗΛΕΙC.....ΡΕΙ ΠΛΑΤΟΔΙ
ΟCΑΠΕΝΤΟ...ΕΙΧΕΝ ΑΥΤΩ
ΠΕΠΟΙΝΚΕΙ...ΕΓΕΙΝ.....

Quae qui contulerit, haerebit in litteris ΦΟΥΕΡΕΙ (v. 20), quae leguntur in N, desunt in O. Quae litterae quid significarent, multum et diu pensitarunt editores. Coniecit Caterini: ἐφ' οὗ ἐρεῖ, Sauppius μαρτυρεῖ, Hartungius ἐφεῦρε, Spengelius φλυναρεῖ — (diurn. lit. acad. bav. 1838, p. 1015). Decem vero annis post

idem Spengelius horum voluminum natura accuratius perspecta in eadem ephemeride (1848, p. 490) litteras $\varphi\omicron\upsilon\epsilon$ a Neapolitanis per errorem ex versu 18, quem supplevit verbis $\acute{\alpha}\varphi' \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$, huc translatas esse iudicavit, nec dubitavit Ussingius, quin $\iota\sigma\tau\omicron\rho\epsilon\iota$ in textum reciperet. Quod quam recte fecerint, ipsis apographis inspectis etiam nunc facile apparet. Invenimus enim in margine huius paginae litteras hasce:

ΛΟΓ
ΑΦ/
ΝΟ
CΤ

Iam igitur delineator cum litterarum fragmina primo loco designata, quae tribuenda erant versui 17, per errorem in versum 19 inculcaret, sequentem lacunam sic explevit: ΗΛΕΙΟΝΑΦ/. . ΠΕΙ, cetera omisit. Corrector autem, unus ex *Academicis* qui dicuntur, falso emendandi studio abreptus litteras ΟΥΕ interpolavit et aere incidi iussit. Nobis vero fragmento suo loco inserto talis fere textus evadit:

. . . ποιουντας μόνον, τὰ δ' αὐτὸς ἐπινοήσας ἀφ' [α]ὐτοῦ· κἄστι τοιοῦτος οὐ μ[ό]νον οἶον Ἰππίαν τὸν Ἡλεῖον [ι]στ[ο]ρεῖ Πλάτων ὅσα περὶ τὸ [σῶμ] εἶχεν, αὐτῷ πεποιημέναι λέγειν κτλ.

Unum hoc exemplum sufficere existimo ad demonstrandum, quantum valeant designationes illae a prima manu confectae ad supplendas eas papyri partes, quae nunc deletae sunt. Similia qui quaeret, videat quae in apparatu critico adnotavi ad hos versus: II, 31, 32; V, 31; X, 26; XII, 12, 18, 19; XXIII, 22, 28, 31.¹⁾

Sed etiam illud accidit, ut viri docti Neapolitani quae a delineatore paulo audacius viderentur scripta

1) Cf. Philodemi voll. rhetorica ed. Sudhaus II, praef. p. IV sq. et *περὶ οἰκονομίας* praef. p. XIII.

esse. aere incidi vetarent.¹⁾ Itaque ut in comparanda editione libelli De Vitiis IX sic etiam in hac saepius mihi contigit, ut ea, quae coniectando antea assecutus eram, probarentur litterarum vestigiis in designatione denotatis, omissis in ipsa editione.

Quae cum ita sint, in textu constituendo praecipue N secutus quae inveni vel in O vel in designatione Neapolitana aut plura aut discrepantia ibi tantum commemoravi, ubi ad restituendum textum aliquid viderentur valere. Contra quae nova in ipsa papyro legi, omnia semper in apparatu addita littera l. notavi. —

De argumento libelli. Minorem tantum libelli partem nobis servatam esse iam supra p. VII monui. Quae autem restant ultimae viginti quinque paginae ex magna parte nimis mutilatae sunt, quam ut sententiarum nexus possit restitui. Praesertim novem primae iam eo tempore, quo apographa confecta sunt, semiustulae et dilaceratae nunc vel solis radiis vel pulvere adeo inductae sunt et derasae, ut paucissimae tantum litterae legantur. Quo fit, ut in textu supplendo plerumque proficiscendum sit a solo apographo, quippe quod nunc multo plures litteras praebeat quam ipsa papyrus. Sed cum et ipsi designatores multa litterarum vestigia iam tum fere evanida perperam interpretati sint, ex hoc litterarum farragine ipsius Philodemi verba reficere sane quam difficile est. Cum autem ludere nollem, ea tantum supplevi, quibus veram me assecutum esse lectionem confiderem, cetera intacta relinquere malui quam incertis tentare supplementis. Itaque ne mireris, si forte in his primis paginis inveneris litteras nonnullas, quas sic in ipso libro exstitisse credi nullo

1) Cf. *περὶ ὀλκον*. praef. p. XIII.

modo possit: erraverunt designatores. Nostrum autem est periclitari et experiri in emendandis eorum vitiis.

Quibus praemonitis transeamus ad explicandum libelli argumentum. Propositum igitur est Philodemo, ut exponat de vitiis et virtutibus oppositis nec non de hominibus et rebus, in quibus appareant. In nostro autem libro X qualis nunc exstat unam tractat superbiam, τὴν ὑπερηφανίαν (cf. Theophr. char. XXIV). Ad quam pertinuisse etiam perditas libelli partes cum per se verisimile est¹⁾ tum etiam inde nescio an aliquid habeat commendationis, quod col. X, 15 sq. non solum propter fortunam homines dicit superbire, sed etiam propter ea, quae ipse antea commemoraverit (δι' ἃ προείπαμεν ἡμεῖς). Nam talem de causis superbiendi disputationem in eis quae servatae sunt paginis frustra quaesiveris. Atque etiam col. VI, 33 sq. quae leguntur verba: καὶ καθόλου τοιοῦτος, οἷον ὁ χαρακτὴρ ἀπεσάφει testimonio sunt multo plura de homine superbo Philodemum disputasse, quam quae nunc in primis tribus paginis leguntur.

Quae tam male habitae sunt, ut nunc vix ullae refici possint sententiae. Hoc tamen ex verborum vestigiis possumus cognoscere explicasse Philodemum, quomodo se gerant homines superbia inflati et quibus incommodis afficiantur. col. IV, 22 sq. opprobrio eis facit, quod etiam philosophos contemnant, quos qui contemptione dignos dicat, insanire videatur. Porro etiam se iactant et gloriam quaerunt ex iis, quae faciunt, cum tamen, si sani essent, talis inanis gloriae minime indigerent. (V) Neque intellegunt indignum esse superbire eis rebus, quae fortunae debeantur, eum demum merito superbire, qui omnes fortunae casus recte tulerit

1) Cf. titulum libri VII: ὁ ἐστὶ περὶ κολακείας.

et commode. Iidem si potestatem aliquam nacti sunt, admodum improbi videntur futuri. —

Quae sequuntur, adeo discerpta sunt, ut qualis fuerit auctoris sententia ignoremus. Spectare autem videtur eos, qui propter fortunam superbiant (cf. v. 24). Tales autem homines rebus adversis tantum ad sanitatem reduci solent. Nam cum admirentur fortunam suam, a se ipsi numquam impetrabunt, ut eam despiciant. Magistris vero aurem praebere omnino nolunt, nedum iis, qui philosophiae praeceptis eos imbuant. (VI) At sunt etiam, qui ipsos philosophos superbiae incusent. Nec potest negari hoc opprobrium interdum habere veri aliquam speciem. Sed tamen levissima et falsissima sunt ea, quae plurimi homines de philosophis opinantur. Nimirum multi offendunt in gravitate illa, quae et ore et tota vita philosophi ostendatur, cum tamen appareat talem habitum decere homines prudentes, quorum in numero etiam philosophi numerentur. Contra homo superbus ceterorum hominum contemptionem si non dictis, attamen factis prae se fert. — (VII) Sequuntur verba singula lacunis misere foedata. Citato autem v. 10sq. Metrodori dicto nescio quo inde a v. 13 novum incipit disputationis caput, quo illustratur, quam debili fundamento nitantur homines superbi, quippe qui fortunae vicissitudinibus modo ad summam arrogantiam efferantur, modo ad turpem deprimantur animi abiectionem, modo rerum commutatione facta vetus resumant fastidium. Denique ad evitandam superbiae speciem quomodo se gerere oporteat postquam ipse accuratius exposuit (VIII, 14—X, 10), iam summatim se translaturum dicit quae Aristo in epistula quadam scripserit de animo a superbia liberando (*περὶ τοῦ νοῦ ἀφαιρεῖν ὑπερηφανίας*). Totus igitur qui sequitur tractatus continet Aristonis epistulam

a Philodemo in artius redactam. Atque lepidò accidit casu, quod huius epistolae sententiae, quas quidem Philodemus in usum suum converterit, integrae fere nobis servatae sunt. Propter Aristonem igitur totus liber dignus videbatur, qui denuo ederetur, non propter Philodemum. De ipso autem Aristone, quem Ceum esse, philosophum illum Peripateticum, iam Sauppius probavit praef. p. VII sq., et de argumento epistolae, quae plurimum valet non solum ad cognoscendam Aristonis indolem et Peripateticorum disciplinam sed etiam ad Theophrasti characterismos recte aestimandos, in Hermae tomo XLVI, p. 393 sq. longiore exposui commentatione, quam quae huic praefationi inseri posset.

De editionibus. Itaque iam transeo ad nominandas libelli editiones et commemorandos eos viros, qui in textu aut emendando aut explicando elaboraverunt. Primam textus restitutionem addita interpretatione Latina confecit A. Caterini, editor Neapolitanus. Nostratium autem primus Leonardus Spengel, de tota bibliotheca Herculanensi eximie meritis, ut exemplo proposito eruditos ad evolvenda haec volumina nimis neglecta invitaret, columnas XVI—XX extirpatis multis primi editoris vitiis publici iuris fecit (Münchener gelehrte Anzeigen VIII, 1838 p. 1011 sq.). Sequebantur editiones:

Philodemi de vitiis liber decimus. Ad voluminis herculanensis exempla neapolitanum et oxoniense distinxit supplevit explicavit Hermannus Sauppius (Jahresbericht über das Wilhelm-Ernstische Gymnasium zu Weimar von 1849—1853).

Philodems Abhandlungen über die Haushaltung und über den Hochmut und Theophrasts Haushaltung und Charakterbilder. Griechisch und Deutsch mit kritischen

und erklärenden Anmerkungen von J. A. Hartung. Leipzig 1857.

Theophrasti characteres et Philodemi de vitiis liber decimus. Cum commentario edidit J. L. Ussing. Hauniae 1868.

Huius editionis censuram egit et locos nonnullos emendavit C. G. Cobet: Ad Philodemi librum X *περὶ κακιῶν* et Theophrasti *Χαρακτῆρας ἡθικῶν*. Mnemosyne. Nova Series. II. Lipsiae 1874 p. 28 sq.

Denique facere non possum quin gratias agam ex animo maximas stipendii Schassiani curatoribus, qui ad iter Italicum opes mihi benigne praestiterunt, Sigifrido Sudhaus, qui qua est erga me humanitate etiam in hac editione comparanda semper consilio mihi adfuit atque iudicio, Hermanno Mutschmann et Alexandro Olivieri amicis, quorum alter in plagulis corrigendis socium se praestitit solertissimum, alter paginae decimae versus nonnullos coram papyro iterum examinavit.

Dabam Marpurgi mense Martio 1911.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ
ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ

I

Signorum explicatio.

I. editionis. .

- paragraphus ad sinistram subter versus clausulam continentis initium posita } a librario.
>— capitis clausula eodem modo notata }
[ααα] litterae coniectura pro deletis positae }
[ααα] litterae deletae } ab editore.
<ααα> litterae additae }
ααα litterae papyri mutilae, sed non dubiae.
[ααα] litterae valde incertae.

II. notarum.

- άάά litterae a librario expunctae.
N apographum Neapolitanum } ap.
O apographum Oxoniense }
dis. 1 } dis. designationes a Lentario et Casanova factae.
dis. 2 }
C. Caterini, primus editor Neapolitanus.
Sp. Spengelius.
S. Sauppius.
U. Ussingius.
Cb. Cobetius.
H. Hartungius.

fr. I

extat tantum in O.) dextera pars columnae secundum
designationem G. Casanovae:

-νω . . . -υν . . λημε . . -ε πάντων μι -ὀφειλόμενον
-μὲν γὰρ πᾶσα -ον δὴ καὶ τοῦ -πικὴν μάλιστα -ται γὰρ
ἐπιδει -αστον οὐδέν . . -ατο . ουπερο -αφωνε . ιοπου |
-μ.ονεν . -υσχ- -χονανθε- -ου . . οι . και -ν ὑπ' ἀδικωτά-
των -δῆθε[ν] ἐχούσιοι -ε . . π]αράπαν -τε . . νο]μίζου
-τ. τα τῶν δ' ἀλ -οὐδένα κατα -τοῦ]το μὲν μόνον -λαμ-
βάνειν ἐ- -ἀλ[λ]' ὅμως ἀν -τ . . δ . . ρυ -λε . . ερ . . γη .
-ιγουντα . . . -σημηπι . . ε -θ]εραπεύοντας -ηνο . . ικοις
χω || -ωντα των . . -ρίζοντες εἰ -τεμειν διδωσ -ν ὄντως
εὐτε -πά]νυ λυπεῖ τὰ τοι αὐτα τοὺς οὐδ]έν συνειδότας ||
ἐαυτοῖς] . . .

Col. I.

κ[αὶ] τὰ δυσ

τῶι θελησ . . ἀκολούθ]ως

τοίνυν ἐφ' ἑδρους ἔχ[ε]ι πολ-

λούς τε καὶ δυνατούς, ἐ-

Adnotatio. Initio singularum columnarum desunt decem
fere lineae. v. praef. p. VIII. — Col. I. Haec columna plena
est litterarum ad alias columnas pertinentium, et pars inferior
inde a v. 20 ex duarum columnarum fragmentis conglutinata
videtur. Dedi, quae leguntur in N, adscriptis illis litteris,
quas ipse discernere posse mihi visus sum, quae quidem non
multae sunt, cum haec columna nunc multo magis derasa sit
quam fuit illa aetate, qua ap. N confectum est.

- 5 ἂν παραδῶ λαβήν, ἀφελέ-
 σθαι.....ἰ ἅπαντας ὑ-
 περ[ορ.....ἡ]ν ἄλλος ἄρ-
 ξηται.....ε.. ἡ] καθ' ὃνδῆ-
 ποτ' ἄ[λλ]ον τρ[ό]πον [π]ίπτει[ιν
 10 λο.....ιν θε.....ει..
 τω.....αν.....υπη
 μενε.....οσ.....
 του.....ει.....
 ἔφην εἶν[αι..]αρ.....τε..
 15 περκ.ταγμ..α.....α κα[ὶ
 τοὺς θεοὺς ..ν.....αξι.
 .ν..ελο..ωγ....δε..
 διὰ τῇ[ν κ]αταφρ[όνησιν] κα.
 τῆς τ...υ ενιοι...ενει..
 20 ...ασ.ων ἀνεχ...||.ζοντα.
 ..το...λτα.....||ας ὅλως
 ..ρη.....ς || δίκην ε
 ..ηδια.....εν...||φων
 ..νειντ.τον π...||λησ
 25γουσ...εστ||ροσ||ραι
 ...τοῦ τοιουτο||.ποι
 αι||σω]τηρίας [τ]οῦ δ||.τατον
 τῶν λοι[δοριῶν] ἀ[ἰ]πεποιη
 ...οὐδ[ε]λς εἰς τὸ||.ς ἀντι-
 30 παρ[ά]γουσιν.ον.|| ἀρχὰς
ειτεπι.ινα. || συνπά-
 ρεστιν ἀκούμ[ενος || ακανπο
 λυλ.....αι τοῖς || ἔξωθεν
 ὁμι[λ]ητικοῖ[ς] ..δ.||...τοῖ[ς]
 35 φρονήμασιν καὶ καταφρο-

Col. II. .τ]ὰς δόξ[ας.....
 ...τες καὶ ἐ.....
 .η αἰσχυνόμ[ενοι.....γα-
 μετή γυνή, τὰ δὲ δουλεύ-
 5 οντα σώμ[α]τα καὶ παντε-
 λῶς. ὁ γὰρ [μη]δὲ τοὺς ἐλευ-
 θ[έρο]ους [ἐλευθε]ρίας ἀξιῶν...

(Sequuntur in N exiguae litterae duodeviginti versuum,
 quas infra enotavi.)

25 πο..[ὑπερ]ήφα[νο]ς λι....
 ...ο.πρὸς τῶν οὐδ[ὲ] κε[κ-
 τ]ημένων τ[ῇ]ν διάθεσιν·
 ἄ]ν γὰρ ἐξῆ μὲν προ....
 μ]ενο[ν σ]υνελέσθαι[ι].....
 30 .βρ.....μηδεὶς ἀ....
 τοῦ]ς ἐλευθερούς το.....

II, cf. adn. p. 3. — 1—2 solum N praebet. — 1—6. litterae
 δοξ (v. 1) εσχ (v. 2) νν (v. 3) νν (v. 4) ω (v. 5) α (v. 6) exstant
 in frgm. a Neap. designato. — 3. ...ισχυνομ N ημισχ.ιομ O
 .ηαισχ.ιομ l. — 4. μ.τη..νηταδεδουλ N μετη..νηναδεδουλ- O
 μετηγυνη. dis. 1, μετηγυνηταδεδουλσι l. — 5. ο...ασωμ.τα N
 ο.απασ...τα O ΟΤΑ-ΑC. \.TA l. δουλενόμενα U. δουλεύοντα
 Cb. — 6. δ l — 7. [θε] l. — 8—24. -τιπρος τ-νυσλ || -ουδε ||
 ..ειν-ινωικα|| ..υσιν-[τ]ά γε μὴν || -νος -τωι|| -σθαι -νου|| -αλλων
 τα-νοσεσ.. θαι-κατα π.οσ-ο ὑπὸ τῶν || .ηγ-ιγαι..|| γαρσ-ουν ||
 πλει-τωσι || ... ισ-βομε — 25 et 26. solum N praebet. —
 27. ..μενωντ.ν διαθεσιν N ...ν.ωντινδιας O .ημενων...διαθ.σ
 l. — 28. \NΓΑΡΕΞΗΜΕΝΠΡΟ^Y N .ανγαρεξημενπρο- O l. sup-
 plendum fortasse προ[αιρούμ]ενο[ν coll. Phil. περί οίκ. col. XXI, 36.
 — 29. ..ενο.υνελεσθα N -ενο- O -ο- l. — 30. N μηδειςα l. —
 31. σελευθερουστοεξαγ N sed ultimae quattuor litterae in frag-
 mento exstabant falso hic inserto. θερουστο l. —

.....κερξεδικ.....

λειν υ...ἔξω φαιν[ομε]ν..

..ου η..... των...

35 καὶ τ...κερι...ιας οὔτε

Col. III. exscribo eas litteras, quas N praebet, additis illis, quas ipse ex hac litterarum farragine elicere posse mihi visus sum.

.....αὐτὸς ὁ [ὑπερ]ήφα[νος || ... νος· ὅλως δὲ-
...ἔχ]ει βίον. τρεν-||...ν. s ἀφελχυσμένους-||...το.τος
πρὸς ἄλλον οὐ ||...διατιθεμεν.αν-ατων ||-α-ι || τισ-ιτιπε
-τιδα-γα-||-κωνκ-ανειν || -ανεπ-οτι || -τ.το-||-μενου || -τα-
δητα || -γειν || -τουτ. .συνκημ. -οσαλλ-παρασκ[υάξ]η
πο[λ]λά || -ρησι . . . οὐδεὶς || -ωι . . ρι . . . νν . ειταται
-ασκ. . . . σμ . . . νοι -ιδαν - . . . νε κοτων || ... δύ-
ναμιν . . ην ἔξου || . . . αι [ἀ]δικοῦνταιί τε γὰρ . . . καινοι δι'
αὐτὸν ἔκα . . || . . ου τήν αἰτί[α]ν εἰς αὐ[το]ν εἰς ἀναφί-
ροντες· ἅμα δὲ καὶ || . . . νοι βούλο[ν]ται πάντ[ων] κα[τα]-
φρον[εῖ]ν πλὴν ἐκεῖ[νων] || . . . εχαρ . . ἄποβαίνει . . . || . . ι
κα[τ]α[γέ]λωτα παρέχε[ι] || ι ὅταν ὁ τοιοῦτος || ... ειπ.ν
πρὸς ἄλλους υ-||

Col. IV. exiguae utriusque marginis litterae exstant:

1—21. ανθ-η || προ-με || σεω-ι || ωσαικαιβ-ν | εἶναι φα-
νο-α || τα.τινα-η || ειεμαντον-||.αναδασ- | αδα-ολ || λ- || φρη-
ν.α || κατ- | στι-φα || νει-λο || γισμοῖς ἀλλὰ-ε | γ. . . οὔτε
π- || ἄξι[ος] καταφ[ρονήσε]ως- || οιμ . φιλοσοφ τα |
λοι.ενθεματι . . . τι | ν αι . . λυμασμον- || κ . . . μησ .
... οιτ. ἀκο]λού- ||

II, 32. κερξεδικ O l. Post litteram κ in N litterae αγγελ falso insertae sunt. Homeri aliquem versum latere credideris, siquidem ἔρξε δίκαια scripserit auctor. — 33—35. N. — III, 4. σαφελουσμενους N σαφελ.σμ- l. —

- 22 θ[ως δι]ακρ[ί]νε[τ]αι· καὶ [τ]ῶν
 φι[λ]οσόφων δὲ καθυπερ-
 ηφανεῖ, περὶ ᾧν ἀποπλη-
 25 ξία λε[γε]ιν ὥς εἰσιν ἐπι-
 τήδαιοι καταφρονεῖσθαι·
 φανερός δὲ καὶ ἀλαξο-
 νευόμενός ἐστι καὶ φι-
 λοδοξῶν ἀφ' ᾧν ποιεῖ κα-
 30 τ[ὰ] τὴν ὑπερηφανίαν, δι[ί]-
 καιος ὢν ἀ[φιλοδο]ξεῖν,
 εἴπερ φρονεῖ... ληνει

Col. V.

- ὅτι πο]λὺ βέλτιον ἔξησάν
 τε καὶ τὴν ἀρχὴν δι[έσω]-
 σαν· καὶ διότι μέγα φρο-
 5 νεῖν ἐπὶ τούτοις οὐκ ἄ[ξι]-
 ον, ἀλλ' ἐπὶ τῷ φέρειν ἀ[σ]ο-
 λοίκως αὐτὰ καὶ δεξιῶς,
 ὅπερ οὐ πο[ιῶ]ν [οὐκ] ἀξίως
 ἔχειν φαίνεται[ι]· καὶ ἐπι-
 10 λάβητα[ι] τι[ν]ος ἐξουσίας,
 ὑποπτεύεται γεν[ή]σε-
 σθαι π[αγ]κάκ[ισ]τος, [ὥς]τε μι-

IV, 22. N κ-αικ...ων O θ-αικ...ων l. — 23. ε l. —
 26. ρ O l. — 27. φα l. — 29. ο l. α l. — 30. τ l. —
 31. κ...σωνα...ει. N κ...σωνα...στειν O καισωνα
 α...ξει. l. — 32. ξρ l. — V, 1. cf. adn. p. 3. — λν l. —
 2. κα...ν ap. καιτην l. litteram ι in fine v. l. — 4. εγ.τ N
 επιτ l. — 6. αυτα N αυτ.η l. — v. 7. suprascr. est οπερου-
 πα...αξίως N ΟΠΕΡΟΥΠΟΙC. N l. ὅπερ οὐ παρὰ πολλοῖς
 ἀ. ἔ. φ. S. — 8. α l. — 9. τ...τι.ος N τα.τι[ν]ος l. — 10. ι.
 l. — 11. π...ιακ...ος N π[αγ]κακ...τος l. π...κακρος O πάνυ
 ἄκαιρος S. —

- κρὸν ἔρ[γ]ον [συν]εργῶν
 αχθ.... ουρ.....ν..
 τοις· ἄν μὲν .η.....δ[ν-
 15 νατὸς ε.τη..συ.....
 ὑπὸ τῷ[ν] το[ιού]τ[ω]ν οὐ
 δοκεῖ...σθε... γε[ῖ-
 σθαι τ.....α κα[ὶ] ἐ]ν τῇι
 διαθέσει φοβοῦμαι, μή-
 20 ποτ' οὐ κα[ὶ] μεταθέσεως
 δε[η]θ[ῇ] τις, οὐχ ὅτι καὶ
 τῆς ἐν....ε. ἐ[π]ανο[ρ-
 θώσεω[ς], ὥστε καὶ σοφὸς γε-
 νέσθαι· τὸ γὰ[ρ] ἀ[φ]ρονεῖν
 25 τοῖς δι[ὰ] τύχην ὑ[πε]ρηφά-
 νοῦσι γίνεται· [τ]εθλυμα-
 κῶς δέ τις οὕτω τὰ τοιαῦ-
 τα [μ]ήκιστον ἀπέχει τοῦ
 καταφρονῆσαι ποτε αὐ-
 30 τῶν καὶ πεισθῆναι τοῖς

12. κρονερ.ων ...εργ.ον Ν κρονε..ων ...ερ..ον Ο κρο-
 νε..ον...εργον l. — 13. ουρ-ν Ν ..θο...ιυρ- Ο ..θ-ρ- l.
 -αχθ...ρον dis. 1. — 14. τ..σανμεν..ηδ. Ν τ..σα.μεν.η l.
 τοις dis. 1. — 15. νατοσε..τη..στ- Ν ναποσε..τη..ο- Ο νατο-
 σε.τη..συ- l. — 16. υποτω.το...τ...οι Ν υποτω-σοι Ο υπο-
 τω.το...τ...σοι l. — 17. δοκοι...ω.....γε Ν δοκει- Ο δο-
 κει...σθε l. — 18. σθαιτ.....ακα..ντη Ν σθαι-ντη Ο l. —
 19 sq. S. sic supplevit: φοβοῦμαι, μή ποτε ἄκρας μεταθέσεως
 δεηθῇ καιροῦ καὶ τι καὶ τῆς ἐν πάθειν ἐπανορθώσεως. —
 21. δε.θι...ον..τικαι- Ν δεκ.....υδει- Ο δεκ.....υχοτι l.
 — 22. τησεν....ε.ε.ανο. Ν τησιν....ε....ανο- Ο τησει-ανο l.
 latere videtur ἐτεῦθεν vel sim. aliquid. — 23. θωσεω.τεκαισο-
 φοςγε Ν litteras ως suprascr. l. — 24. νεσθ.. τογα.α.ρονε.. Ν
 νεσθαι τογα...ρον l. αφρονεῖν H. — 25. [α] et [ε] l. suppl. H. —
 26. ι in γίνεται l. — 27. κως Ν κω. Ο τα Ν τα l. — 30. ι in τοῖς l. —

κατ' αὐτῶν· [ἄ]μα δ' οὐδὲ
 διδάσκον[τας] ἀνάσχοι-
 τ' ἄ[ν], οὐχ ὅτι [τοὺς μ]έχρη το[ῦ]
 σο[φ]οῦ· κ[αὶ τὰ] πράγματα
 35 με[ν]τοι μεμαρτύρηκεν,
 ὅτ[ι τ]ὸν κα[τὰ π]ολὺ τῆς τε

Col. VI. . . . α

.. σοφός. τισὶν δὲ οὐδ' ἀ[ντι-
 κόπτω· θεωρῶ γὰρ οὐδ' ὁ-
 μοιοτ[ή]των ἐνίοτ' οὐσῶν
 5 ἐνίους ἐνία δοξάζοντας
 ἀέρι[α]αν... καὶ δυσ-
 μένει[α κ]αὶ φθόνος
 οὐδ' ἂν οἶδα
 λέγον[τας] ἀλ σειν
 10 τινας λ ουσαι
 ἔχου ε . . . ν ἀφ[ορ]μὴν τήν -

31—36 litterae καε (v. 31) δια (32) τα (33) σο (34) με (35)
 . ους (36) servatae sunt in frgm. a Neap. des. — 31. καθαν-
 των N sed cum καε in frgm. legatur, in papyro κατ recte
 scriptum fuisse verisimile est. — 32. διδάσκ ανασχοι N
 . . . ασκον et [ς] l. διδάσκεσθαι edd. διδασκόμενος Cb. — 33. τα . ου-
 χοτι . . . κριτο. N -υχο ηριτο O -ουχο εχριτο[ν] l. —
 34. [ς] l. — 36. οι . . . νκαι . ολυτηστε N στ . . . ονη . . . ολ O
 ΟΥ . . . ΟΝ ΟΛΥ . . . ΤΕ l. — VI, 1. cf. adn. p. 3. —
 2. suppl. S. — 4. ο . . . ων N ουσων O l. — 6. αερι . . . τα . . . καιδυς
 N λερι . . . ξαν . . . καιδυ O αερι . . . αν . . . καιδυ l. ἀέρια καὶ θαν-
 μάσια, καὶ δυσμένεια δ' ἐν αὐτοῖς καὶ φθόνος S. — 7. με-
 νει φθονος N μενει αι φθονος l. — 9. λ . . . ον . . .
 αλ . . . σειν N δοχων - σειν O λεγον - σειν l. — 10. τ . . . ας
 τινας l. — 11. εχοιε . . . ναφ . . . μηντην N σχοιε . . . ναφ . μηντη. O
 . χοιει . λναφσ . μηντην l. ἔχοιεν ἂν ἀφορμὴν τήν . . καταφρ . S. —

32. cf. περὶ ὁργῆς 19, 12 τῷ μήτε καθηγητῆς ἀνασχέσθαι
 μήτε συσκολάζοντας.

- τε] ἐν ἑα[ντ]ῶι καταφρόν[η-
 σιν ἅπα[ν]τος τοῦ χυδ[αί-
 ου. κα[ὶ τὸν] κακισμὸν. .
- 15 πι οικ. . . . λο[ν] ἀφροσύν[η
 η . . . ρα . . . ν προσ-
 δοχὴν θε[ν] ἀν-
 θρώπῳι οὐς ἐπιμε[ι-
 ξίαν αὐτῷ[ν κα]ὶ τὴν σε-
- 20 μνότητα [κ]αὶ [τ]ῆς ὀψεω[ς
 κα[ὶ] τοῦ π[αν]τὸς[ς] βίου· φα-
 νερά δὲ τ[αῦ]τα, διότι προ[σ-
 ῆξει το[ῖς φ]ρονοῦσιν καὶ δ[ι-
 ό[τι] κατα[. α]ι καὶ ὑπο-
- 25 λαμβάνουσι ν τοιοῦτον
 εἶν[α]ι τὸν [φ]ιλόσοφον· καὶ
 λέγ[ε]ται δ' ὑπερήφανος
 οὐχ ὁ ταῦτ' ἔχων, ἀλλ' ὁ φαι-
 νόμενος καταφρονητ[ι-
- 30 κὸς καὶ πάντων, ὅπου φυ-
 λάττει τὴν ὑπερηφανί-
 αν καὶ διὰ τῶν ἔργων, ὑ-
 βρισ[τῆ]ς καὶ καθόλου τοιοῦ-
 τος, οἷον ὁ χαρακτήρ ἀπε-
- 35 σάφει. Πλείστην δ' ὁ σο-
 [φός] . . .

12. . . ενεα . . . ωικαταφρον- N τα . νελ . . . ωκα . αφρον- O
 . ηνεα[ντ]ωικαταφρον- l. — 13. χυδαίου S. — 14. ν in fine v.
 O. l. — 15. π. . ικ οι . . . φροσυν l. — 18. ν l. — 19. αυτο . . . ι
 N αν ι O l. — 20. αι . . . s N -ης O. — 22. α et τ[α] l. —
 23. ν . . ι N et O ηξει l. — 24. α]ι l. — 26. [α] et [φ] l. —
 27. ξ l. καλεῖται edd. — 28. χ l. — 29. φ O l. — 32. ζ l. —
 33. σ . ις N [τ] l. — 35. ν l. —

Col. VII. . . . ἐφαρμόσ[αι

ύ]περηφανεῖ[ν] ὁ σοφὸς κα[ὶ]

ύπε[ρ]ήφανος [ε]ῖναι, καθὼ

δοξάζ[ουσιν] οἱ ύπερ-

5 ήφανο[ι] περὶ έαν]τῶν τὸ[ν]

δημον . . φρ[. . . εἰν]· τῶν δὲ

ἄλλην ε . . ν ομέ-

νων μηζ . . . λ τας

εὐκατα[φρ]ο[ν]ητ . . .]ιν

10 το . ν ὡς ήδικ[η-

. . . . σιν . σω ὁ Μητρο-

δω[ρο]ς αὐτο[ῦς εἶν]αί φ[η-

σιν. Θα ν

> φαίνε[ται] τό-

15 τε μὲν [ύπε]ρ[ήφαν]οι, τ[ό]τε

δὲ τα[πεινοὶ καὶ] ύπ[οπ]-

πτον[τες . . . γὰ]ρ οὐκ . . .

τῶι δε α . λαζομέ-

νωι τοῦ νσ . ν . .

20 τι παράδοξον . . . δ]ε γὰ[ρ]

ὅτε μὲν καὶ μ[ετα]βάλλον-

VII, 1. cf. adn. p. 3. — v. 1. solum N praebet. — 2. ρ O. — 3. [ρ] l. — 4. πρὸς δοξάζ . . . ιν N l. — 5. [ιπ] l. — 6. δημο- ν . . φρ τῶνδε N δημο-νδε O δημοσι [εἰν] l. — 7. ἄλληνε . ν ομε N ἄλληνε . ανου . . . ομε O ἄληνσ . ην ομε l. — 8 N νων . η- O l. — 9. N ευκα O l. — 10. -τε ὡσηδικ N -το-ας O -το . ν ὡσ l. — 11. N σιν -σμητρο l. — 12. suppl. S. — 14. φαινει-νο N φαι . ετ-το l. θανμάσιον μὲν οὖν φαίνεται εἰ δοκοῦσιν prop. Sudhaus. — 15 et 16. suppl. S. — 16. [εἰ] l. — 17. πτον ρουκ N πτον . σ ιαρ σι l. — 18. τῶ . δε N τῶν O l. — 19. νω . του N ῥωιτο- l. — 20. N l. — 21. suppl. S. —

11. cf. Diog. L. X, 24 βιβλία δ' ἐστὶ τοῦ Μητροδώρου τάδε . . . περὶ μεγαλοψυχίας . . . Koerte p. 543.

- τας ἐν το[ύτοις, ἐ]φ' οἷς κε-
 χ[αύν]ωντα[ι, διὸ κ]αὶ τοῖς
 φρ[ον]ήμασι[ν δι]απίπτον-
 25 τα[ς]. καὶ γὰρ ἂν μὴ φανερὰ
 τὰ [κ]οιλώματ' ἧ τῆς εὐτυ-
 χίας, αὐτοῖς εἰκόνασιν ἄλ-
 λοιοῦσθαι· τότε δὲ βεβ[λασ]-
 φημημένους ὑπό τινων
 30 ἢ κα[θυ]βρισμένους ἢ κατε-
 σ[τε]ρη[μένους ἢ κοινῶς
 βεβ[λ]αμμένους διὰ τὴν
 ὑπερῆφάνειαν ε[ὐ]θέως
 μὲν ἐν μονοσ.

Col. VIII.

- τύ]χ[ω]σι, τὰρχα[ῖο]ν πρό[σω]-
 πον π[ε]ριτιθεμένους, εἰ
 μὴ καὶ διὰ τὴν ἀνυπέρβα-
 τον ἀηδίαν καὶ ἑαυτοῖς
 5 προ[οσαν]άπτοντας, ὅθεν οὐ
 δ. . . . ἐντας μόνον, ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τοῦ[ν]αντίον κα-
 κὸν ἀποριπτ[ο]υμένους· [ὅ]-
 ταν δὲ καὶ το[ῦτο δ]υσαν[α]-

22. τα.ει.το Ν ταςεντο Ο [υτ] 1. — 23. ω Ο 1. — 22, 23.
 suppl. S. — 24. ιαπιπτον dis. 1. φρονήμασι μεταπ. S. —
 25. σ] 1. — 27. εὐτυχίας αὐτοῖς, εἰκόνασιν ἄ. S. — 28. το.ε Ν
 τοτε 1. suppl. C. — 31. .τε. . . ε Ο 1. -κατε[υ]τελισμένους edd. —
 33. ια 1. — 34. μεν.υμονος Ν μενευμονος Ο 1. — VIII, 1.
 cf. adn. p. 3. — v. 1.σιτ.ρχα. .ονπρο- Ν . .χ. .σιταρχα. .νπο
 Ο ρχα 1. .ιχωσι dis. 1 supplendum videtur ὅταν. . . ἀπο τύχωσι —
 τὸ ἀρχαῖον πρόσωπον C. — 3. μ Ο. — 4. prius α in ἀηδίαν Ο 1. —
 5. suppl. C. — 6—9. litterae δ (v. 6) καιτ (v. 7) κον (v. 8) τ (v. 9)
 exstant in frgm. in marg. des. — 6. λωβηθέντας S. — 8. πτ. v Ν π.αι
 Ο πταν 1. sed littera α supposita est. -ουμ dis. 2. — 9. [δ] 1. —

- 10 σχετήσῳσιν ὡς ἀνάξι-
ο[ν] τῆς ὑπεροχ[ῆ]ς, ἐπὶ τὸ δο-
κοῦν εἶναι σεμν[ό]ν, ἂν [καί
τινες δυσχερ[αίνωσιν], ἐ[πι-
>στρέφο[ν]τας· [πολλάκ]ις [δ]' ἀ-
παιτω...ρει.....σιν...
- 16 ..ος ε.....χο...
φαντα[σία]ν ὑπερη[φαν]ο...
παρᾶινω.ν ἂν αν..ισ.ν
εχ.ν μεν, ἐκ[τ]ὸς εἶναι τ[ο]ῦ
20 πάθου[ς ὅλ]ου τε καὶ μέ[ρο]υς
αὐτοῦ· χαλεπὸν γὰρ ἂν [εἶη
καὶ σπάνιον ὑπολαμβά-
νεσθαι του.....με-
τὰ λ[ό]γον[... κ]αὶ τ[ὸ
25 την..... καὶ τὸ σύννου[ν
καὶ [τ]ὸ κατὰ τὰς ἀπαντή-

10. -τησουσιν ap. τησουσιν l. sed littera ν expuncta ω videtur superscriptum esse. — 11. το- Ν τολο- Ο l. ἐπὶ τὸ δοκοῦν εἶναι σεμνόν S. — 12. CC...N.N.\ N σ...ιναν Ο CC...N\N l. ἂν τινες δυσχεραίνωσιν S. — 14. -ισ- Ν -τις Ο -IC. / l. — 15. ΠΑΙΤΩΠΠΑΡΕ..N.CI\ Ν ΠΑΙΤΩ...ΡΕ..N.CI\ Ο ΠΑΙΤΩ...ΡΕΙ.....CI\ l. littera ν, quam praebent ap., supposita est. — 17. υπερη...ο Ν υπερι.τ Ο υπερη...η l. — 18. ΠΑΡΑΙΝΩ.ΚΑΝΑΥ.....N Ν παραινω.ηναναν...ν Ο παραινω...ναναν...ισ.ν l. — 19. εχον dis. l. — 19—21. suppl. S. — 22—24. exstat frgm. in marg. designatum, quod nescio an hic inserendum sit: ξ...ου — 24. ταλ.γον.....\IT Ο Ν πασετου.....\IT Ο ΤΑ.СΟΥ.....\IT l. —

v. 25: cf. ex. gr. Isocr. περ. Δημοκ. 5 a ἔθιξε σεαντὸν εἶναι μὴ σκυθροπὸν ἀλλὰ σύννου· δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις. — v. 26: Theophr. char. υπερηφανίας XV, 8: καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι...

σεις εὐπροσήμερον δι[α-
 φυλάττειν· καὶ τὸ πρὸ[ς
 τοὺς φίλους ἐν τοῖς ἔξω-
 30 θεν ἴσον εἶναι τῶν ἄλλων
 ἐπι[...]ελόντων καὶ τοῖς
 ἐσ[...]ει παρὰ [φίλ]ου
 δεομένον[υ] μεν ἄλν-
 πον [εἶν]αι νωσιν
 35 ἄξιο ν· εἰ δὲ μὴ φι-

Col. IX. [μηδὲ τῶν ἄλ-
 λων ἀνθρ[ώπῳ]ν ἐξ[ευτε-
 λιστὴν μηδ'· εἰντοῦ θαν-
 μαστὴν καὶ μάλιστα ἐ[πὶ
 5 τοῖς ἐκ τύχης[ς] μ]ηδ' ἐξηλ[λα-
 γμένον ἐν μηδενὶ φαίνε-
 σθαι· μηδὲ δ[υσ]πρόσδε-
 κτον εἰς ο[ἰκί]αν καὶ ὁμιλί-
 αν καὶ τῶν λοι[π]ῶν μετὰ-
 10 δοσιν· μ[ηδ']ὲ ἀναξίους·
 ἀποφαίν[ειν ἐ]αυτοῦ πάν-
 τας καὶ τατ[...] τ. ν' ω. . [ἀ-

26—28. litterae οκατα (v. 26) ευπρο (v. 27) τειν (v. 28) ex-
 stant in frgm. in marg. des. — inde ab his versibus exiguae
 tantum litterae in O et in papyro leguntur. — IX, 1. cf. adn.
 p. 3. — μὴ τῶν ἄλλων ἀνθρ. S. — 2. suppl. C. — αν.ου N
 τ O l. μηδὲ αὐτοῦ S. — 4. ἐν C. — ἐπί S. — 5. ἐξηλ N ε.ηλ O l.
 ε.ηλα dis. 2. — 12. τασκαίτατ... τ. νω- N .ασκαίτα . . τ. ν- l. —

7 sq. cf. Theophr. char. ὑπερηφανίας XV, 9: καὶ ἐστιῶν
 τοὺς φίλους αὐτὸς μὴ συνδείπνειν, ἀλλὰ τῶν ὅφ' αὐτόν τινα
 συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι.

- κοῦ[ει]ν δ[υνά]μεω[ς]
 θε... ὡφ[ελλά]ς τ...ε...
 15 .ἐνίων εὐ...τσ...
 νένα[ι] καὶ εὐ[χαρισ]τεῖν [ἐ-
 π]' αὐταῖς, ἀλ[λὰ] μὴ κατα[ξί]-
 οῦν ἐκ[έλ]νους μέγα νομί-
 ζειν, ὅτι προσδέδεκται τι
 20 παρ' αὐτῶν· κὰν χρεῖαν
 τινὸς [π]οιῇται μελζονος,
 αὐτὸν θεραπεύειν, ὅπο[τ'] ἂν
 ἀνδάνηι, μὴ θεραπεύεσθαι
 ζητεῖν· πρόνοιαν δ' ἔχειν
 25 καὶ πε[ρὶ] τῶν οἰκετῶν
 καὶ] τῶν ὑπηρετούντων
 ἐ[λε]υθέρων ἢ συνόντων[υ
 ἄλλων· ἐνλοτε γὰρ οὗτοι
 τῆς φαντασίας αἵτιοι γλ-
 30 νονται προσαγγέλλειν
 οὐ θέλοντες ἢ σκορακί-
 ζοντες]ς ἢ τι τοιοῦτον ἐ-
 πιλέγον]τ[ες· καὶ ο]ὐκ εὐχε-
 ρέ[ς ἐ]σ[τι] τὸ] πείθειν, ὥς

13. κοῦ...νδ...λμεω- N .ου..νά... μεωv O .ου.ινδ...μεωv-
 l. — 14. θε...ωφ...στ...ς N -ωφ.....ε O l. —
 15. .ενιονεν...τ- N .ενι.ιομ.....ι O .ενι.γε...τσι l. —
 16. .ιενα.καιεν...τειν- N .νενα.καισ.....τειν- O l. —
 17. .ανταισα...μ...ατα.λ N -ΑΥΤΑΙΣΑΛ/ ΜΗΚΑΤΑ.Ι l. —
 18. ο et ζ l. — 19. ΠΡΟCΔ.ΔΕΚΤΑΙ N προσδ δεκτεται O ε
 et τι l. — 21. τ l. — 22. ου- N οπο- O l. ὅπως ἂν S. —
 25. τ l. — 31. ο in initio versus l. — σ in σκορ. suprascr. —
 33. τ l. suppl. S. καὶ γὰρ οὐκ εὐχε|ρές ἐστὶ τινα πείθειν
 edd. spatio longius. — 34. ρε...πε N ρε.....οε O
σ....πε l. —

35 οὐκ ἐκεῖνος αἴτιος, ἂν καὶ
συναίσθηται τὸ γινόμε-
[νον...]

Col. X.[ἵνα μὴ
ἀτ]ιμάξειν δοκῇ μ[ὴ φιλο-
φο]ρῶν ἢ μὴ φιλο[πι]σ[τ]ευ-
όμενος ἢ μὴ δι' ἐντε[ύ]ξε-
5 ως εὐχα[ρι]στῶν, θᾶ[ττ]ον
τὴν ἐλάττωσιν ἐμφανί-
ξει[ν] κα[ὶ συγγ]νώμην αἰ-
τεῖ[σ]θαι, μ[α]λιστα δὲ αἰ
τινας ἔχειν φίλους μεθ' αὐτοῦ,
10 οὗ [π]ισ[τεύο]νται. Ἀρίστων
το[ύ]νυν [γ]ε[γρ]αφὸς περὶ τοῦ
κ[ο]νφί[ξ]ειν ὑ[περ]φανίας ἐ-
πι[στ]ολ[ή]ν... ..]διον μὲν ἔ-

36. σ in initio vers. O l. — X, 1. cf. adn. p. 3. — 2. . .ιμα-
N . -MA O . ιμα l. μὴ κοινωνῶν S. μέγα | φρονῶν spatio non
prorsus sufficit. — 3. φιλο...εν ap. φιλο...σ.εν l. φιλοχρη-
στενόμενος Sauppius, qui confert: Paulus ad Corinth. I, 13, 4
Xen. mem. 2, 9, 4. — 5. ωσευχαι...τωνθα...ων N ωσευχλη.τω-
νοισ...ον O ωσευχαι.στωνθα...ων l. δι' ἐντεύξε|ως εὐκαίρου
θαρσύνων | τὴν ἐλάττωσιν ἐμφανί|ζειν καὶ κατὰ γνώμην αἰ|τεῖ-
σθαι S. -εὐχαρις ὢν, θᾶττον U. — 7. ξε...κα.κ... γωμηναι
ap. ξει.κα.κ...νωμηναι l. littera κ supposita est. συγγνώμην
H. — 8. τε...θαι N ι O l. — vocem μεθ' αὐτοῦ librarius
primum post αἰ posuit, tum punctis deletam in v. 9
suprascrispsit. litteram ε in voce αἰ l. — 9. τι ineunte versu
l. — σ in φίλους l. — 10. οι...νται N οι...ενται O
— ισ l. οἱ ἀπολογίσονται edd. spatio longius. — 11. το...ν.ε...λ-
φως N το.γνν.ε...αφως et vestigia litterarum γ et ρ l. — 11 et
12. suppl. C. — 13. πι...ολ...λιονμ- N πι.τομα.α...διονμην
O ΠΙΣΤΟΛ...ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ l. ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ βιβλίον ἀποτέ-
τακε κατὰ τῶν διὰ τύχην ὑπερφηάνων, πολλῶν γ' οὐ μόνον κτλ. S. —

- παθεν [τῶν] διὰ τύχην ὑπ[ε]ρ-
 15 ηφ[ά]ρων [θιγ]ῶν <μόνον>. Οὐ μόν-
 ο[ν] δ' ἄ[π] α[ὐτῇ]ς ταύτης ὑπερ-
 ηφ[α]ρού[ντω]ν, ἀλλὰ καὶ
 δι' ἃ προείπαμεν ἡμεῖς καὶ
 δὴ. καὶ δι' αὐτήν φιλοσο-
 20 φ[αν] πολλῶν δοξάντων,
 ὥς [Ηρ]ακλείτου καὶ Πυθαγό-
 ρου καὶ Ἐ[μ]πεδοκλέους καὶ
 Σωκ[ρ]άτους καὶ ποιητῶν ἐνέ-
 ω[ν], οὓς ο[ἱ] παλαιοὶ τῶν κω-
 25 μωιδογράφων ἐπεράπιζον,
 ἀλλ' ὅμως εἴ τινα πείσει, κ[α]-
 θάπ[ερ] οὐκ ἂν ἀπειοικ[έ]ως τι-
 νὰ πείσειεν περὶ ὧν [πρῶ]ε[ί]-
 λετο, κεφαλαιώσομαι τὰς
 30 δυνάμεις αὐτῶν. Ἐάν π[ο]-
 τε συναισθάνηται μετεω-
 ρ]ιζό[μεν]ος, μεταρλίπτειν

14. πα...ο...ατυχηνυπ- N πα..ν.....αγυχηνυγε O
 παθσγ...διατυχηνυπ.ρ l. — 15. ηφ..ω.....ων.ουμο N
 ηφ..ων...ων.ουμο O ηφ.ροι...ρων ουμο- l. suppl. Sudh.
 spatium quod vacat inter litteras ν et ο littera non repletum
 erat. — 16. νο.δ.λ...στ N νο..ιαι...οτ O νο.δαι...οτ l. ante
 ο litteram π vel η legere mihi visus sum. δι' αἰτίας ταύτης
 add. — 18. ξ et πα l. — 19. δη...ι...διαυτην N l. δη...καιδιαυτην
 O δη...ικ.ιδι- dis. 1. suppl. S. — 21. ωσ...ληλε.τον N l. ωσ...α-
 κειπου O. — 22. ρον.....ε N ρουκαιε.π O l. — 23. [ρ] l. —
 24. ω.ο.σο.π- N ω.ουσοπ O [ρ] l. ω in fine versus O. —
 26. πεισθι- N πεισεικ- O πεισει et vestigia litterae κ vel η l. —
 27. .αιγ...ουκ N θαπ...ουκ O l. — 28. .απ...θοιενπεριωναγ.τ-
 N ναπεκειενπεριωναπειτε O .απσ.σ...ενπερ.ωιεπξ.ε. l. προείλετο
 susp. Sudh. — 29. μωσκε N sed dis. 1 praebent ΜΕΤΚΕ ita
 ut μως ab academicis prave illatum sit. — μετεκε O — ΝΕΤΟΚΕ
 l. — 30. ις in δυνάμεις O. — 32. |...ο.....μ N .ιζο...ος O
 ιζο...ος et [μεν] l. —

τὴν δι[άνοιαν] ἐπὶ τὰς ἔμ-
προσθε [ταπ]εινώσεις ὑπὸ

35 τῆς τύχης, εἵποτε γεγόνασιν....

Col. XI. αδι.....[κου-

φίσαι τοῦ πι[κροῦ].....

φλέγματος ἐγ...αι.....

τι μέρος. — καὶ [.....λα]μ-

5 βάνειν προ[ὸ] ὁφ[θαλ]μ[ῶν] τὸ

τῆς [τ]ύ[χη]ς ..ε..ι..νες καὶ

ὁξύς[τρο]φο[ν]...ισ.αγο.το

φερομένους τὸ Εὐ[ριπίδο]ν..

ξομ[...]: Διον[ύ]σ[ιος] οὐ κακῶ[ς]

10 ἐπιφωνεῖν ἐκέλευέν τινα

δις τῇ[ς] ἡμέρας· „ὁρᾷς τυ[ρά]ν-

νους δι[ὰ] μ[ακ]ρ[ῶν] [ῆ]ύ[ξημ]έ-

νους;“ — [κ]αὶ μν[ημ]ονεύειν ἐ..

ναρ....λο.τ.τον α.τος

15 διετ.... προ[ὸ]ς ὑ]περηφανή-

35. τη in ineunte versu O. — XI, 1. cf. adn. p. 3. α- N
αδι- O αδ- 1. — 2. φ.σαιτουπι N φισαιτουπι O 1. — 3. φλεγ-
ματο.εγ...αι N φλεγματομεπ...αι O ΦΛΕΓΜΑΤΟCΕΓ 1. —
4. τ O 1. -μ in fine versus O. — 5. βαλεινπρο.οσ...μ- N βα-
νεινπρο.οφ...μ...γε- O βανεινπροοφ...μσ- 1. — 6. τησ.....
.....ρεσκαι N τησ.ν.....νεσκαι O τηστ...ισ...ε...ι...νεσ-
και 1. — 7. οξύ...οφσ....τιναγευπο N οξύς...οφσ....γιπα-
γουπο O ο.υσ...οφσ....ισι.αγσ.ιο 1. — 8. ι.νομεν...στοεν..
...ν- N β.νομενσνστοεν...ν... O φερομενσιστοεν- 1. —
9. τ.ν.ι.ι.ον.ξ...ν.ακσ- N τομ...ι.ιον.σ...ονκακω- O ΞΟΝ.
...ΙΖΙΟ\`C...ΟΥΚ 1. — 11. διοτη.ημερασοραστ...ν N διοτη.ιμε-
ρασοραστν...ν O 1. — 12. ι.ον.λ...ακ...ιν σν.ι...ε N νουσα...μακ.
...ν...ε O νουσδ...αι...ον.ν- 1. — 13. νουσ.αιλ...ονσ...ινε N
νουσ.αιν...ο...εινε O νουσχαιμνι.ονευεινε 1. — 14. ναρ....λο.τ.το-
να.ιοι N ναρ.....τοναστος O ναρ-τονα...οι 1. — 15. φ O 1. —

σαντα.α. .να τοῦ παρα-
 δέλματο[ς. . .]εν.ωτερ. . .
 αὐτὸς γρά[φει.] κ[α]θάπερ κα[ὶ]
 Δίων πρὸς [Πτο]ιόδωρον <ἐλθὼν> τὸν
 20 Μεγαρέα [πολὺν χ]ρόνον ἐ-
 πὶ τῆς θύρ[ας περιμ]ένων πρὸς
 τ[ὸ]ν ἀ[νόλ]ουθ[ον]· „ἦ που καὶ
 ἡμεῖς“ εἰπ[εν] „ἐκεῖ πολλὰ τοι-
 αῦτ’ ἐποιο[ῦ]μεν“. — [κ]αὶ ὅταν ἐ-
 25 πὶ τὰς εὐκ[λ]ηρίας ἐφιστάνηι,
 μὴ προσεπιροητορεῦ[ειν] αὐ-
 ταῖς πρὸς τὸ μεῖ[ζ]ον, [ἀλλ’] ἀπ[ο]-
 σπᾶν ὅτι δύναται· † κουφίξε[ιν]
 τῆς ἰσχυρότητος πέφυκ[εν].
 30 ὥς καὶ Περικλῆς ταπε[ινου]-

16. σαντα. ιατ. νπαρα. . N σαννα. . . ατας. . νπαρα O
 σαντα.α. . γατουπαρα l. — 17 -εν. . ωτ- N εν.ωτερ O .εν. . τ- l.
 — 18. σ in αὐτός l. γράφει S. [α] l. — 19. suppl. S. — 20. χ] l.
 Μεγαρέα ἐλθὼν suppl. S. — 21. θυρ et μ l. περιμένων edd. —
 22. κ et γ l. suppl. S. — 23. εκ. . π N εκοιπ- O εκ.ιπ l. —
 24. γ et π O ι in καὶ O l. — 25. ενκ. . ριας. . . στανη N ενκ. η-
 ριας. υιστανη O ενκ. . ριασεφιστανη l. — 26. -ρεν[ειν] l. —
 27. ο in τό O π in ἀπό O. — 28. δυν in δύναται O l. -κου-
 N κουσιζε O κουφίξ- l. videtur aliquid deesse c. g. <τὸ γὰρ> κ. —
 29. τησ. . χ N τησιεχ O πεφυκότης S. — 30. suppl. S. —

18 sq. v. Plut. Dion. c. 17: λέγεται δέ ποτε τὸν Δίωνα
 τοῦ Μεγαρέως Πτοιοδωρον δεόμενον ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθεῖν· ἦν
 δὲ ὥς ἔοικε τῶν πλουσίων τις καὶ δυνατῶν ὁ Πτοιδωρος· ὄχλον
 οὖν ἐπὶ θύραις ἰδὼν ὁ Δίων καὶ πλῆθος ἀσχιλιῶν καὶ δυσέντενκτον
 αὐτὸν καὶ δυσπρόσοδον ἀπιδὼν πρὸς τοὺς φίλους δυσχεραίνοντας
 καὶ ἀγανακτοῦντας· „Τί τοῦτον“, ἔφη, „μεμφόμεθα; καὶ γὰρ
 αὐτοὶ πάντως ἐν Συρακούσαις ὅμοια τούτοις ἐποιοῦμεν“. idem
 narrat Val. Max. 4, 1 extern. 3. — 30 sq. Thucyd. II, 65: ὁπότε
 γοῦν αἰσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων
 κατέπλησσεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὐτὸν ἀλόγως ἀντικα-
 θίστη, πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. — cf. Plut. Pericles XV.

μένους μὲν ἐξῆρεν Ἀ[θηναί-
ους, μεγαλ]αυχουμέν[ους δὲ
σ[υνέ]στ[ε]ι[ε]· καὶ μὴ δ[....
πιν.....α τὰγαθὰ μέχρι
35 ἂν ὑπερθαρῶν παύσῃται με-

Col. XII. κον.....οστῶι
λ.....τὸν δι-
ἂ] τήν.....ιασμον
καὶ π[αραμετρει]ν ἑαυτὸν μὴ
5 πρὸ]ς τ[οὺς] π[εν]εστέρους [ἀλ-
λὰ πρ]ὸς τοὺς καθ' ἑκαστον
εἶδο]ς ὑπερέχοντας, ἐπειδὴ
τὸ μ]ὲν ἐξάλρει, τὸ δὲ συστέλ-
λ[ει], τοῦτο μὲν ἐπ' ἀ[γο]ῶν
10 κ[τι]σ]εως, τοῦτο δ' ἐπ' ἀρχῆς
κ[αὶ βα]σιλε[λ]ας [π]όλεων καὶ ἐ-
θνῶ[ν· παρ]υ[πομιμν]ή[σ]κ[ε]-
σθαι δὲ] καὶ τοῦ συναντιᾶν [εἰ-
ωθότος φθόνου τοῖς ὑπερ]η-

31. [θ] l. suppl. S. — 32. λ] l. — 32—33. suppl. S., qui sic pergit: καὶ μηδέ τιν' ἐπινοεῖν εἷα τὰγαθὰ κτλ. — 33. -καὶ N -εκαὶ O cetera l. — 34. ατ l. O. — 35. θαρ. ν N σαριων O. — XII, 1. cf. adn. p. 3. — κον N. idem legere mihi visus sum. καν O ιοτο N ιστω O οστῶι l. — 2. λ tantum in N τονδι ap. l. — 3. .την ap. ασμον ap. ιασμον l. — 4. καιπ N idem l. καπ O ν.αντονμη N ε l. νθαντονμη O. — 5.ετ...π...εστερουσ- Nετ.ριπ...εστερους- O ... \ΕΤ.ΡΙ^{II}. .εστερους l. μετρεῖν ἑαυτὸν μὴ πρὸς τοὺς πενεστέρους H. — 7. suppl. S. — 9. ΑΙ.ΩΝ ap. ΑΙΩΝ l. ἐπαινωῶν κρατερῶς S. — 10. [σ] l. — 10—28 horum versuum magna pars exstat in frgm. in marg. des. — 11. σι-αε.ασ N σιλε.ας O l. alterum κ l. suppl. S. — 12. θνω.πολλ.....ιμ-ν..κ N at πολλ illud, translatum ex fragmento in margine design., inserendum erat ante ιμν, ita ut evaderet πομιμν..κ. — editores errare necesse erat. [αρν] et [ησ] l. — 13. σ] et [αι] l. τουσ.ν N sed υσν frgm. — 14. τ l. φθονο. .τοις N υτ frgm. — [η] O.

- 15 φανοῦσιν, [ὅς ὁ]φθαλμία τις
 ἔστι]ν ψυχῆς, ὥστε καθάπερ
 τ]οὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τῶν συν-
 α]ντώντων γεγ[α]νωμένη χλα-
 ν]ις ἐνοχλεῖ, κωφότερον δ' ἢ-
 20 περ εἰν παριῶν καὶ ἀναβαλ-
 λόμενος διατινάξῃ, παρα-
 πλησίως καὶ τὸν φθονερὸν
 λυπεῖ μὲν τάλλότρια τῶν ἀ-
 γαθῶν, οὐχ οὕτω δ' ὥσπερ ὅταν
 25 ο[ἷο]ν ἀναπτ[ε]ρου[γίξ]οντά τινα
 καταμάθῃ δι' αὐτ[ὰ] καὶ πρὸς ὕ-
 ψος ἐξαιρού[εν]ον· τό[τ]ε δὲ προσ-
 φὺς ἔδακεν· ὅσαι [δ'] ἀπώλει-
 αι διὰ φθόνον γίνονται, βλέ-
 30 πεται τοῖς ἀπάσιν. — ἐννοεῖν
 δὲ καὶ τὴν ἐπιχαιρεκακίαν,
 ὅταν εἰς ἀτυχίαν μεταπέσῃ·
 λυπηρὰ γάρ, ἅτε συ[ν]επιτιθ[ε]μέ-
 νων εὐλόγως τῷ τῆς τύχ[ης]

15. φανου.ιν N ..νουσιν O τι. ap. τις l. — 16. ρ O. —
 18. γεγενομενη N γεγε ex fragmento transcriptum ωμενηχλα
 O l. στελλομένη S. — 19. κοινοτερον N et edd. at in frgm. le-
 gitur κω et in pap. φ]οτερον — ωτερον O. — 20. π l. — 21. ν
 in διατινάξῃ frgm. — 25.αν N ο..ναν O οιοναν dis. 1.
 -ρυ frgm. — 26. ζ] l. — 27. το.... N το.. εἰ^P O το.ξ.εῖ^P l.
 τοτεΔΕῖ^P dis. 1. — 28. φ l. σαι frgm. — 32. ο initio vs. l. —
 34. ων suprascr. pro η. —

15. cf. Plut. de inv. et od. 537 A: φθονοῦσι δ' ἀπλῶς τοῖς
 εἰς πρᾶττειν δοκοῦσιν. ὅθεν εἰσιν ὁ μὲν φθόνος ἀόριστος εἶναι,
 καθάπερ ὀφθαλμία πρὸς ἅπαν τὸ λαμπρὸν ἐκταρασσό-
 μενος. — 18. cf. περὶ θανάτου 13, 11 ὥστε γεγανωμένος
 ἀπέρχεσθαι.

- 35 π<τ>αίσματι τῶν πολλῶν [χ]α-
τ' ἐχθρῶν ὁμολογουμένων θε-

Col. XIII. ωσ- φερ-
οντ. φιλω. ε. ελῆς
ὄν, ὅτι τῆς πρότερον ὑπερηφα-
νίας ἀν[ε]μίμνησκεν· διὸ
5 καί φα[σ]ιν ἀχθόμενον αὐτὸν
ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντα ἐπι-
χαίρειν πρὸς Ἀρχέλαον [ἀπ]ελ-
θεῖν. — παρατιθέναι δὲ καὶ τοὺς
ἐν ὑπεροχαῖς μεγάλας ὡς
10 συνιστάσιν αὐτοὺς, ὅταν ἴσοι
καὶ συνεσταλμένοι φαίνων-
ται κατὰ τὴν ὁμιλία[ν] καὶ
καθάπερ ἐξ ἐναντίας ἰστά-
μενοι τῷ τῆς τύχης ὄγκῳ,
15 τὸν Ἀλέξανδρον, ὃς ἐπὶ τὸν
αὐτο[ῦ] θρόνον ἐκάθισεν τὸν ὀι-
γοῦντα Μακεδόνα πυρὸς πα-
ρακειμένου, καὶ Διονύσιον,

35. παισματι ap. vestigia litterae τ suprascriptae legere mihi videbar. τ in τῶν O [χ] l. — XIII, 1. cf. adn. p. 3 — ωστ- ΦΕ† N litterae in pap. evanuerunt. — 2. οντ. . φιλω. ε. ε N οντ. . φιλωτο. ε. τελες O οντ. φιλωτο. ε. σλες l. in lacuna septem fere litterarum incerta leguntur vestigia. — εὐτελες ὄν, ὅτι S. — 7. αον servatur in fragm. — 9. γ l. — 10. -οταπ- N οταπισ. . οι O. — 12. [ν] l. — 14. χησ. χῳι N κ O ογ l. — 16. [ν] l. σεν. ονι ap. τ et οι l. —

3 sq. agitur de Euripide. cf. vitam Eur. II ἐπέκειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδῶν δὲ πάντας εἰς Μακεδονίαν ἐπήγε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα κτλ. — 15. τον Ἀλέξανδρον. rem narrant Frontin. strateg. IV, 6, 3. Curtius VIII, 15. Val. Max. V, 1 ext. 1.

ὅς πρὸς τὸν „οἰμῶξῃ Διονύσει“
 20 φήσαντα „σὺ μὲν οὖν“, [ἀπήν]τη-
 σεν, „εἰ μὴ τὸ ἡμῖν τῆς [ὑπο]θή-
 κης ἐπανόσεις“· καὶ [το]ὺς ἄλ-
 λους τοὺς ἀνδρ[ώποις] πρῶ[τος]
 διὰ λόγων ἢ ἔργων ὁμιλήσαν-
 25 τας· καὶ πάλι τοὺς ἐναντίως
 δι’ ἐν ῥῆμα βαρὺν δυσχέρεϊαν
 ἐπισπασαμέ[ν]ους, ὡς Δημήτρι-
 ον, ὅτε Μακε[δ]όνε[ς] ἀπο[λιπ]όν-
 τες αὐτὸν πρὸς Π[ύρρον] μ[ε]τέ-
 30 στησαν. — ἐννοεῖν δὲ καί, διό-
 τι μικροπρεπὲς ἐμ[φ]άνεται
 τὸν πεπεισμένον ἄδρὸν εἶναι
 τὸ πρὸς πάντας ὑπε[ρη]φανεῦ-
 εσθαι· παρα[π]λήσ[ιον] γ[ὰρ] ἔστιν
 35 ἐκ παραδόξο[υ] τετ[υχό]τα τῆς

19. η in οἰμῶξῃ O l. — 21. τη...θη N O τησ...θη l.
 καταθήκης edd. lacunam excedit. — 22. σὺ l. [τ] l. — 23—27. lit-
 terae ουσαν (23) γωνη (24) ιπαλ (25) ημαβ (26) ασαμε (27) ex-
 stant in frgm. — 23. ω O l. suppl. S. — 25. ι in πάλι l. —
 26. ν in fine versus O. — 28. suppl. C. — 29. ο in προς O l.
 [ρ] l. A. Ε-Ε N -ΕΡΕ O -Ε-Ε l. ἀπέστησαν S. μετέστησαν Cb. —
 30. ιο in fine vers. l. — 33. νπ...αν- N νπ...φαν- O ε et ξν
 l. — 35. ἐκπαραδόξο.τ...ιτι N εισπαραδόξε.σετ...ατιτη O
 -εκπαραδόξο...ετ...ι.της l. τυχόντα τινὸς εὐκλ. ὁθενδήποτε U.
 de verbi forma cf. Cr. M. Herc. p. 279. —

26 sq. dictum illud quod fuerit ignoramus, sed Plutarchus
 in Demetrio plura affert superbe ab eo dicta et facta... idem
 c. 41, 2 Macedones tradit in Pyrrho solo imaginem virtutis
 Alexandri sibi conspiciere visos esse; quod ad Demetrium atti-
 neret, dixisse: ὡς ἐπὶ σιγῆς τὸ βάρος ὑποκρίνοιο καὶ τὸν
 ὄγκον τοῦ ἀνδρός. Pyrrhum vero narrat (Pyrrh. 11, 8) homines
 in Macedoniam immisisse dicentes ὅτι νῦν καιρὸς ἔστι τῆς
 Δημητρίου βαρύντητος ἀπαλλαγῆναι πρὸς ἄνδρα δημοτικὸν καὶ
 φιλοστρατιώτην μεταβαλομένους τὸν Πύρρον (U.).

εὐκληρίας ὁθεν[οὔν] με[γ]α-
λο[ψυχ[ι]αν ὑποκρινόμενον[ν μὴ
σ[φ]όδρα δοκεῖν ἐπευφραίνεσθαι

- Col. XIV. μιμνήσκοντ[ες καὶ
λοιδοροῦντες. — παρνομιμνή-
σκειν δὲ καὶ [το]ῦ περὶ τὰς π[ρά-
ξ]εις ἁμαρτ[ω]λοῦ τῶν μόνων,
5 ἐπιτευκτικοῦ δὲ τῶν συνερ-
γουμένων ὑφ' ἐνὸς καὶ πλει-
όνων· ὁ γὰρ ὑπερήφανος οὐ-
τε συνπαραληπτικὸς ἐτέρων,
ἅμα μὲν ὑπ' οἰήσεως, ἅμα δὲ
10 διὰ τὸ τοὺς ἄλλους ὑπερφρο-
νεῖν, ἅν τε παρακαλῇ, χαλε-
πὸς ὑπακούειν διὰ τε τὴν
ἄλλην ἀηδίαν καὶ διὰ τὸ τὰς
πράξεις ἐξιδ[ι]άζε[σθ]αι θέλειν,
15 εἴτ' ἀσυνέργη[τ]ος ὢν· πολ-
λοὺς δὲ τοὺς π[α]ρατηροῦ[ν]τας
καὶ ὑποσκελίζοντας συνηρ[α-
νικῶς κατὰ λόγον διαπίπ[τει
κᾶπειτα κουφίζεται τῆς ὑπερ-

36. οθεν με. α N ονεῖν με O οθεν με l. —
37. . . . υχ. ανυποκρινόμενο N . . . ψυχ. αν. π. . . ριν . . . ν- Q . . . υχ. α-
ν. πο. ριν . . . ν- l. μὴ U. — XIV, 1. cf. adn. p. 3. — μιμνησκοντ
N μιμνησονται O quae nunc leguntur litterae, incertae sunt
praeter μιμ. — 3. περι. ας N τ l. — 4. μ. νων N μονων O l. —
10—19. horum versuum pars magna servatur in frgm. a Neap.
inserto. — 12. πωσιν N πω. π O l. χαλεπός S., cum particula
quae est τε haec coniungantur cum eo quod praecedit οὔτε
συμπ. — 17. συν. ρ N συνηρ O. — 18. τ in κατὰ O. —

- 20 ηφανίας, ἐπεὶ διὰ τῶν λόγων
οὐ βούλεται, διὰ τῶν ἀποτεύ-
ξεων· διὸ καὶ τοῖς δικαστηρί-
οις καὶ τοῖς ἀγῶσιν ἐλαττοῦν-
ται. Τιμοκρέων γοῦν [Σερ]ίφι-
25 ος ὑπερήφανος ὢν πρὸς [μέ]ν τὸ[ν]
ὅτ' εἰσῆει πυνθανόμενον, πο-
ταπὸς ἐστίν· „τοῦ κήρυκο[ς]“ εἴ-
πεν, „ἀκούσει [μ]ικρὸν ὕσ[τερ]ον“· [δι-
αδοθέντος δὲ τοῦ λε[χθ]έντος
30 οὕτως ἀντέκοψε τοῖς θεωροῦ-
σιν, ὥστε τὸν βραβε[υτὴν ἐκ]τεί-
νοντ' αὐτ[ῶ]ι τὴν ῥάβδον ἄ[ιδ]ο[ντι]
καστ[όρειον] μικροῦ κατα[πα]ῦσαι·
διόπερ ἡττημ[έ]νος ὅτ' ἐξῆει
35 ταῦτοῦ „ποτα[πό]ς“ ἐπερωτῶ[ν]τος· „Σε-
ρίφιος“ ἀπήν[τησεν]. — λογίζεσθαι
δὲ καί, διότι [τὴν] λαμπρὸν τύ-

21. β l. — 22. κ in δικαστ. suprascr. — 24, 25. litterae ων
(24) et ω (25) exstabant in fr. a Neap. des. — 24. γοῦν....ι
ap. γοῦν[ς.ρ]ίφι l. ὁ Σερίφιος edd., quod lacuna longius. —
25. προ...ντι.. N προσ...ντο. O l. τόν γε S. τόν U. H. —
26. οτιεις ap. l. ὅτε εἰσῆει S. ὅτ' εἰσῆει H. cf. v. 34. —
27. ι in εἶπεν O. — 28. σει...κρουσ...ν N -ικρουσ...ν O
[μ] exstat in frgm. YC. C13N l. — 29. του...ντος N
τουνε. εντος O τουλε...εντος et litterae χ vestigia l. —
30. τ...σ N το.. O τοις l. — 29. suppl. Cb. — 31. βε.....τ.ι
N βε.....ται O [εκ] l. βραβευτὴν ἐκτείνοντ' C. ἐπιτείνοντ' edd.
— 32. νονταν...ηραβδονλ N νοντ. ντ. ιτηραλ. σναιδον O
σ.α...ο l. inter α et ο vestigia litterarum λλ vel litterae
μ exstare mihi videbantur. — 33. καστ....μικρουκατα...νσαι
N καστ...ωιμηρουκαταλ. νσαι O καστ...μικρουκαται. νσαι l.
ἄδοντι καστόρειον S. — 34. μ l. ξ l. — 35. τω suprascr. τος..
N τοςγε O τοςσε l. — 36. suppl. S.

24 sq. plane gemellum est quod narrat Val. Max. VII, 5. 2.

χην ἀποδ[εδυμ]έ[νος] καθαι-
 ρί[σει] φρόνημα καὶ [ἐ]ν ταπει-
 40 νοτ[ά]τῃ περιστάσει φανεῖται...

Col. XV. 7. δο.....

φῶν συντε.....οις [οὐ-
 δὲ δι' ὧν προσήκει, [τ]ὸ δὲ καὶ ἐ-
 πὶ τοῖς μὴ π[ρὸς] ἡμᾶς ἀτιμάζει·
 5 καὶ νῆ Δί' ὡς ἄδικον διὰ τοῦ ταπει-
 νοῦν ἐτέρους ἑαυτὸν μετεωρί-
 ζειν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῆς οἰκείας
 ὑπεροχῆς· διὸ καὶ Λύσανδρος
 Ἀγησίλαῳ καταστ[ή]σαντι
 10 κρεωδαίτην ἑαυτὸ[ν] „Ἠπίστα-
 σό γε σὺ τοὺς φίλους“ εἶπεν „ἐλάτ-

38. χηναπο.καθαι N ΧΗΝΑΠΤΑ.Λ...ΛΕ...κα-
 θαι 1. ἀποδεδυμένος prop. Sudhaus. — 39. καθαιρήσει τὸ
 φρόνημα edd. lacunam excedit quae est trium litterarum.
 κα...τα N κα...τα O κα.ητα 1. — 40. νοτ ap. corr. S. —
 XV, 1. cf. adn. p. 3. — δο N vestigia 1. — 2. ..ον.υντε N
 φ.ονξυντε O φωνσυντε 1 οἰς N solum. — 3. ηκε..οδε N
 ητει.οδε O ηκει.οδε 1. ὁ δέ edd. — 7. αλλαδη N αλλαιδη O
 αλλα ΨΗ 1. — 10. ω in κρεωδαίτην O. —

5. ὡς pendet ex verbo aliquo ἐννοεῖν δὲ καὶ vel simili in
 iis quae interciderunt posito. — 8 sq. Plutarch. Lysand. XXIII
 ὥστε τοῖς πολλοῖς στρατιώταις ἡγεμονίας πραγμάτων καὶ διοική-
 σεως πόλεων ἀποδιδούς τὸν Λύσανδρον ἀπέδειξε κρεωδαίτην...
 "Ἐδοξεν οὖν τῷ Λυσάνδρῳ διὰ λόγων πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν· καὶ
 γίνεται βραχὺς καὶ Λακωνικὸς αὐτῶν διάλογος. „Ἡ καλῶς
 ἤδεις, ὦ Ἀγησίλαε, φίλους ἐλαττοῦν.“ Καὶ ὅς· „Ἄν γε
 ἐμοῦ βούλονται μείζονες εἶναι· τοὺς δὲ αἰξόντας τὴν ἐμὴν
 δύναμιν καὶ μετέχειν αὐτῆς δίκαιον. idem narrat Plutarch.
 Ages. VIII, tangit quaeest. conviv. 644 B. cf. etiam Plut. praec.
 ger. reip. 805 F. ἠῆξῃσε... Λύσανδρος Ἀγησίλαον· ἀλλ' οὗτος
 μὲν ὑπὸ φιλοτιμίας ἀκαίρου καὶ ζηλοτυπίας διὰ δόξαν ὑβρίσας
 ἀπέρριψε ταχὺ τὸν καθ' ἡγεμόνα τῶν πρακτέων. Xen. Hell. III, 4, 9.

τους ποιεῖν.“ — καὶ πολλάκις ἐαν-
 τὸν ἐπερωτᾷν· „Τί με [τὸ] γαυρι-
 ᾶν ποιοῦν καὶ ὑπερηφανεῖν;
 15 ὅτι κερμάτια κέκτημαι πλει-
 ονα; ἀλλ’ ὅτι ν[ομ]ί[ζ]ο[υ]μαι τῶν
 εὐγενῶν ἦτοι στρ[α]τηγού-
 των καὶ τιμωμένω[ν] ἐνιαυ-
 σίαι περιβολῇι χλαμύδος;“ εὐρή-
 20 σει γὰρ ταπεινὸν ἕκαστον καὶ
 τὴν ἐπ’ αὐτῷ καύχησιν ἀνά-
 γων. — καὶ διαιρεῖν μεγαλο-
 ψυχίαν ὑπερηφα[ν]ίας, ἀλλὰ μὴ
 συμφύρειν ὡς ἐν καὶ ταυτόν· διαφ[έ]-
 25 ρει γὰρ ὅσον καὶ [ἐ]πὶ τοῦ σώματος
 οἰδήσεως εὐεξία, καὶ ἔστιν τοῦ
 μὲν μεγαλοψ[ύ]χου τὸ καταφρο-
 νεῖν τῶν τυχη[ρ]ῶν ὑπερέχον-
 τα τῷ τῆς ψυχῆς ὀγκῶι, τοῦ δ’ ὑ-
 30 περηφάνου τὸ διὰ κουφότητα
 ταύτης ἐκπνευματούμενον
 ὑπὸ κτήσεως ὑπερορᾶν ἐτέ-
 ρους. — καὶ λογίζεσθαι, διότι ζῶ-
 α μὲν ο]ὕκ ἀτιμάζει τὰ τυχόν-
 35 τα σ[υντ]ρεφόμενος αὐ[τ]οῖς, οἷ-

13. με...αυρι N με...γαυρι O. — 15. οτιε.ματια.εκτημαι N οτικειματιακεκτημαι O ρ l. — 16. οτ.....μαι N οτιν.ι.ξ.μαι O οτ.νσ.ιξ.μαι O γεγένημαι edd. — 17. τοι.τι.τη N το.τρ.τη O σ l. — 21. τη.ε.αν N τηρεπαν O. — 22. διαιρ...με N ειγ l. — 22—35. horum versuum pars maior exstat in frgm. a Neap. design. — 26. τ in ἔστιν l. — 28. ρ in ὑπερέχοντα l. — 32. ο in ὑπό O. — 33. οτιζ- N οτιζω- O l. — 35. [ρτ] l. μεν...αν.οις N με.....ς O ροσαν[τ] legitur in frgm. in marg. des. — συντρεφόμενα εαυτοῖς edd. —

ον ἱ[ππο]ις καὶ κ[υ]σὶν καὶ τοῖς
ὁμοίοις, ἄνθρωπον δὲ τὸ τηλι-
κούτῳ διαφέρων καὶ συμφυ-
λότατον αὐτῷ, διότι κεκόσ-
[μηται]...

- Col. XVI.νται χρ[ονι-
σθεῖς[η]ς [ὑπ]ερηφανίας. — καὶ φ[ο-
βεῖ[σθαί] τ[ῇ]ν ὑπὸ πλειόνων [αὐ-
τοῦ μειζόνων καθυπερηφ[α-
5 νίαν δικαιοῦτα[τ]α γενησομέ-
νην, καὶ μ[ὴ]ποθ' οὐς ὑπερορᾷ
τις ἐ[πὶ τ]οῦ[του]ς αὐτὸν ἢ τύχη
ποιήσῃ [καταφε]ύγειν, ὃ γέγονε
πολλάκις ἢ[δ]η καὶ πόλεσι
10 καὶ ἀνθρώποις, οὐς εἰ μὲν ὁ-
μοίους εὐρίσκει, περιορᾷτ' ἂν
εὐλόγως, εἰ δὲ μετρίους, ὑπὸ
τῆς ἐκείνων εὐγνωμοσύνης
μᾶλλον ἀμαρτάνων ἐξελέγ-
15 χοιτ' ἄν. — ἐννοε[ῖν] δ', [ὅτι] καὶ εἰς
μωρίαν ἐν[ί]οτε τὸ νόσημα
περι[ί]στησιν [ἢ] μανίαν, εἰ μὴ
τὰ Ξέρξου τῶν θυεῖν οὐκ ἔχε-
ται ἢ θάτέρου, τὸ ζευγνύει[ν τ]ὸν

36. ονι.....αι N ιση l. — 38. μ l. — 39. κεκόσμηται S. —
XVI, 1. cf. adn. p. 3. — νταιχε N νταιχε O νταιχε l. χρονισθείσης
ὑπερηφανίας S. — 2. σθεῖς σ. .ε N σθεῖς....ε O σθε....ιε l. —
3. [α] l. αὐτοῦ S. αὐτοῦ U. [α legi. — 6. κα...π N καμ.π O l. —
7. τισ....ον N τισε....ο O [τ] l. εἰστούτους edd. ἐπί Cb. —
8. σημ....v N l. ὑκοφεύγειν S. καταφεύγειν Cb. coll. XX, 28. —
10. x l. — 15. εννο N εννοε O. — 18. ΞΕΙΟΥ N ξεξου O
ξε.ξου l. Ξέρξου Sp. θυ...v N θυειν O dis. l. —

20 Ἑλλήσποντον καὶ καθιέναι
 πέδας εἰς τὴν θάλατταν καὶ
 τᾶλλα ποιεῖν ἃ περὶ αὐτοῦ λέ-
 γουσιν· ἢ τὸ θεοὺς ἐξ ἀνθρώ-
 πων [ἐ]αυτοὺς γεγονέναι δο-
 25 κεῖν καὶ τᾶλλ' ὅσα γίνεται πε-
 ρὶ τοὺς ἀνέδην ὑπερηφανοῦν-
 τας. — Τοσαῦτα μὲν οὖν ἱκα-
 νὰ καὶ περὶ τούτων ἐπειπεῖν·
 ὁ δ' αὐθάδης λεγόμενος ἔοι-
 30 κε μὲν εἶναι μεικτός ἐξ οἰήσε-
 ως καὶ ὑπερηφανίας καὶ ὑπερ-
 οψίας, μετέχων δὲ καὶ πολ-
 λῆς εἰκαιότητος. Τοιοῦτο[ς]
 γάρ ἐστιν, φησὶν ὁ Ἀρίστων, ο[ἱ]-
 35 ος ἐν τῇ μάκ<τ>ραι θερμ[ὸ]ν [ἢ ψυ-
 χρὸν αἰτεῖν μ[ὴ π]ροανακρ[ί]ν)ας
 τὸν συμβεβηκότ', εἰ κἀκεῖ-
 [νω συναρέσκει, καὶ — — —

Col. XVII. παῖδα πριάμενος μηδὲ το[ῦνο-
 μ]α προσερωτῆσαι μήτ' αὐ[τὸς]
 θέσθαι, καλεῖν δὲ παῖδα [καὶ
 μηθὲν ἄλλο, καὶ τὸν συναλεί-

20. τ Ο ι in fine versus 1. — 21. δ in πέδας O. —
 24. αὐτοὺς Sp. αὐτούς S. — 32. μετέχειν concinnitas sermonis
 videtur requirere, sed cf. XVII, 24 — καιπ- N καιποα O. — 34. ο
 in fine vers. 1. — 35. μακραιθερ- N μακραιθερ. .ν- O μακ-
 ρα.θερμ- l. corr. S. — 36. ροαναι N ροαναι O ροανακρ. .ας
 l. — 37. εἰ κἀκεῖνος τὰντὸ θέλει U. εἰ κἀκεῖνω οὕτω δοκεῖ Cb. —
 XVII, 1. cf. adn. p. 3. — suppl. Sp. μήτε pro μηδέ S. —
 2. μητα N μηταν O αὐτῶι Sp. αὐτός S. — 3. [z] l. —

- 5 ψαντα μὴ ἀντισυναλείφειν·
καὶ ξενισθεῖς μ[ὴ] ἀντιξενίσαι·
καὶ θύραν ἄλλοτρίαν κό[π]των,
ἐπερωτήσαντος, τίς ἐστιν, μη-
δὲν ἀποκρίνεσθαι, μέχρῃ ἂν
10 ἐξέλθῃ· καὶ ἀρ[ρ]ωστοῦντ' αὐ-
τὸν ἐπισκέπτομένου φίλου
μὴ λέγειν πῶς ἔχ[ει], μηδ' αὐ-
τὸς ἐπι[σ]κεπτόμ[ενός] τινα τοι-
οὔτῳ τι προσεπ[ερ]ωτ[ῆσ]α[ι]· καὶ
15 γρά[φ]ων ἐπιστολὴν τὸ χαίρειν
μὴ προσγράψαι μηδ' ἐρρωσθαι
τελευταῖον. Ὁ δ' αὐθέκαστος
> οὐ πάνυ μὲν εἰ[καῖ]ός ἐ[στ]ιν οὐ-
δ' ἄλογος [ᾧ]σπερ ὁ [α]ὐθάδης, δι'
20 οἷησιν δὲ τοῦ μόνος φρονεῖν
ἰδιογνωμονῶν καὶ πειθόμε-

7. κο..ων N κο.τονι O κο.των l. — 8. ἐπερωτώμενος Sp.
-μη l. — 10. ι in ἐξέλθῃ l. suppl. S. — 12—16. litterae ειν
(12) κει (13) τιπο (14) ωνεπι (15) γρα (16) exstant in frgm.
in marg. design. — 12. χ l. ἔχει S. ἔχεις C. et Sp. — 13. τ in
τινα O l. suppl. C. — 14. [σ] l. ω O l. suppl. C. — 16. μηδε-
ρ. ωσθα. N μησουρωσθαι O. — 18. ε...ος N ει...ος l. suppl.
C. τ] l. — 19—22. litterae o (19) ετ (20) μο (21) ας (22) ex-
stant in frgm. in marg. design. — 19. σ.σπερ..v N ..σπερο..
O ω servat frgm. — 20. δ..ουμένος N δ..ουμονος O δ..ου-
μονος l. ετ servat frgm. —

8. ἐπερωτήσαντος sc. illo, qui intus est. — 15. cf. Theophr.
char. ὑπερφηφάνιας XXIV, 13 καὶ ἐπιστέλλων μὴ γράφειν, ὅτι „χα-
ρίζοιο ἔν μοι“, ἀλλ' ὅτι „βούλομαι γενέσθαι“, καὶ „ἀπέσταλκα πρὸς
σὲ ληψόμενος“, καὶ „ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται“, καὶ „τὴν ταχίστην“. —
20 sq. cf. Plut. rei publ. ger. praec. 808 D ἡ δ' αὐθάδεια, φησὶν
ὁ Πλάτων, ἐρημία σύννοικος.

νος ἐν ἅπασιν κατορθώ[σ]ειν,
 ἁμαρτήσεσθαι δ', ἂν ἐτέρου κρι-
 σει προσχρήσῃται, μετέχων
 25 δὲ καὶ ὑπερηφανίας· οἷος μη-
 δὲν προσαναθέμενος ἀπο-
 δημεῖν, ἀγοράζειν, πωλεῖν, ἀρ-
 χὴν μετιέναι, τᾶλλα συντε-
 λεῖν· καὶ προσερωτήσῃ τις, [τί
 30 μέλλει ποιεῖν· „οἶδ' ἐγώ“ λέγειν·
 καὶ μέμφεται τις, [ὑ]πομειδι-
 ῶν· „Εὐὲ σύ;“ καὶ παρακληθεὶς ἐ-
 πὶ συνεδρείᾳ βουλευομέν[ω]
 μὴ βούλεσθαι τὸ δοκοῦν εἰπεῖν,
 35 εἰ μὴ τοῦτο μέλ[λ]ει πράττειν·
 καὶ πάντ', ἐν ὅσοις ἀποτέτευχε,

Col. XVIII. *πραττε*.....

τελεῖν καὶ [μὴ] ἐπι[τ]εθυμη-
 κέναι γενέσθαι φάσκειν· καὶ
 μὴ δυσωπεῖσθαι τοῦνομα κα-
 5 λούμενος ὡς αὐθέκαστος, [ἀ]λ-
 λὰ καὶ ἔτι παιδάκια λέγειν [εἶ-
 ναι τοὺς ὡς παιδαγωγοῖς ἄλ-

22. θω- N θο.ειν O l. z O l — 23—24. litterae δαι (23)
 αιμ (24) exstant in frgm. in marg. des. — 23. τ in ἐτέρου
 O l. — 24. τ l. — 29. τηρητισο N dis. 1 τις- O τις, τί S. τις,
 ὁ Sp. — 30. ε.ω N γ O l. — 31. τις...ειδι N ...τολιειδ O
 πομειδ l. suppl. Cb. — 33. μενο. ap. l. βουλευόμενος C. βου-
 λευομένοις edd. — 35. τομελ...περ N το.....περ O τομ...ειπερ
 l. — 36. τ in παντ' O. — XVIII, 1. cf. adn. p. 3. — *πραττε*
 N. — in O et in pap. nihil legitur. S. haec temere cum
 col. antecedente coniunxit scribens: καὶ πάντ', ἐν ὅσοις ἀπο-
 τέτευχε πράττων, μὴ βεβουλῆσθαι ἀποτελεῖν. — 2. ι et η] l. —

λοις προσανατιθεμένους·
καὶ μόνος ἔχειν πύργονα καὶ
10 πολιάς· καὶ ζῆν δυνήσεσθαι
γενόμενος ἐν ἐρημίαι. Τού-
του δ' ἔτι χείρων ἐστὶν ὁ πάν-
τειδῆμων ἀναπεπεικῶς ἐ-
αυτό[ν], ὅτι π[ά]ντα γινώσκε[ι], τὰ
15 μὲν μαθὼ[ν] παρὰ τῶν μάλι-
στ' ἐπ[ι]σταμένων, τὰ δ' ἰδὼν
ποιοῦντας μόνον, τὰ δ' αὐτὸς
ἐπινοήσας ἀφ' [α]ὐτοῦ· κᾶστι τοι-
οῦτος οὐ μ[ό]νον οἶον Ἰππίαν
20 τὸν Ἡλεῖον [ί]στ[ο]ρεῖ Πλάτων,
ὅσα περὶ τὸ [σῶμ'] εἶχεν, αὐτῷ
πεποιηκέναι λέγειν, ἀλλὰ
καὶ κατασκ[ε]υάξ[ε]ιν οἰκίαν καὶ
πλοῖον δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς
25 ἀρχιτέκτονος· καὶ γράφειν
συνθήκας ἑαυτῷ δεομένας

14. *αυτ. .ο Ν αυτο- Ο κε.γα Ν κετα Ο.* — 15. [ν] l. —
16. *σ.ε ap. τ l. -δ.ν Ν ω Ο.* — 17—20. litterae *ον* (17) *αφ[α]*
(18) *νο* (19) *στ* (20) in fragmento servantur a Neap. designato,
sed falso loco inserto. — 17. *μ l. ον*, quod legitur in frag-
mento, non v. 19., sed hic inserendum erat. — 18. *ασ. .ν ap.*
αφ[α] in fragmento exstat. *ἀφ' αὐτοῦ* optime iam Sp. conie-
cerat. — 19. *μ. .ν Ο l. μονον Ν* sed *ον* a Neap. falso hic
insertum. v. ad v. 17. inserendum erat *νο* ex tertia linea frag-
menti. — 20. *ηλειονφονερεi Ν ηλεισ. . . . ρει Ο* de errore Neapoli-
tānorum cf. praef. inserendum erat *στ* ex fragmento. *ιστορεῖ*
coniecerat U. — 21. *ρ* in *περι l. σῶμ'* Sp. *μ l.* — 23. *κατασκ[ε]*
Ν alterum [ε] l. suppl. C. —

20. Platon. Hipp. II, p. 368 C.: *ἐφησθα δὲ ἀφικέσθαι ποτὲ*
εἰς Ὀλυμπίαν ἃ εἶχες περὶ τὸ σῶμα ἅπαντα σαντοῦ ἐργα
ἔχων κτλ. — 23. *κατασκευάζειν* supplendum *οἷος* ex. v. 19.

ἐμπειρίας νομικῆς· καὶ δούλους
ιδίους ἰατρ[ο]ν[ο]ν, μὴ μόνον ἐ-
αυτόν, ἐπιχειρεῖν δὲ καὶ ἄλ-
30 λους· καὶ φυτεύειν καὶ φορτί-
ζεσθαι τὰ μάλιστα ὑπὸ τῶν τε-
χνι[τ]ικωτάτων κατορθούμε-
να· καὶ ναυαγῶν ἐν ἅπασι μ[η]-
δ' οὐ[τ]ω παύεσθαι τῆς ἀ[πο]πλη-
35 ξ[ας]· οἷος δὲ καὶ [τῶ]ν μαθημά-
των ἀντιποιοούμενο[ς] π[α]ν-
των [ἀσχ]ημονεῖν· καὶ το[ύς] κα-
ταγελῶντας ἀπείρους λέγειν

Col. XIX. ο]ὕκ ἂν δι.

δων ἐπιτρέπειν. Τῷ μὲν
> οὖν αὐθάδει τὰ τ' ἐκ τῆς οἰήσε-
ως καὶ τῆς ὑπε[ρ]ηφανίας καὶ ὑ-
5 περοψίας, εἰ μὴ καὶ τῆς ἀλαζο-
νείας, δυσχερῆ παρακολουθεῖ
καὶ ἰδίως τὰ ἐκ τῆς εἰκαιότη-
τος καὶ τὰ διὰ τῆς ὀργῆς τούτων
οἷς οὕτω προσφέρεται, καὶ τὸ
10 τυγχάνειν ὁμοίων ἢ, μηδὲ βου-
λομένων εἰς ὁτιδήποτε κοι-
νώημα συνκαταβαίνειν,
δυσχρηστεῖσθαι, καὶ τὸ περὶ

28. ἰατρ. μ ap. ξ]υ[ξ] l. ἰατρεῖν C — 31 τεχνικωτάτων
ed. — 34. suppl. C. — 35. [τ] l. — 36. μεν- ap. o et v l. —
36 et 37. suppl. C. — XIX, 1. cf. adn. p. 3. — νκανδι Ν κα. ιδ
Ο κα. ιδι l. — 2. δων Ν .ων Ο ΛΩΝ l. — 8. του.ων Ν τ Ο l. —
11. ποτς Ν ποτεται Ο ποτεται l. — 12. βαιρων Ν βαιρειν Ο l. —

15 *μαινομένου πάντας φέρεσ-
 θαι καὶ καθαιρεῖν, διότι τὴν
 κακίαν ἔχειν αὐτὸν ὑπονοοῦ-
 σιν. Τῷ δ' αὐθενάστωι τὰ τε
 > παρὰ τὰς ἀτοπίας, ἐξ ὧν μέμει-
 κται, καὶ τὸ μόνον ἀφραίνειν,
 20 ὅτι μόνος οἴεται περὶ πάν-
 των φρονεῖν· διὸ καὶ τοῖς
 πλείστοις ἀπο[τ]υγχάνειν, καὶ
 ἐπιχαίρεσθαι μετὰ καταγέ-
 λωτος ὑπὸ πάντων, κα[ὶ] μ[η]-
 25 δὲ βοηθεῖσθαι, καὶ μηδὲ τῶν
 σοφῶν ἀναμαρτήτων εἶναι
 λεγόντων μηδ' ἀπροσδέχ-
 των συμβουλίας, τοῦτον ὑπὲρ
 αὐτοὺς νομίζοντα φρονεῖν
 30 ἐξ ἀνάγκης κακοδαιμονεῖν·
 ληρεῖν δὲ καί, διότι τὴν κοι-
 νῶς σύνεσιν οἴεται περιπε-
 ποιῆσθαι τὰ τῶν ἰδίας ἐμπει-
 ρίας ἐχόντων, καὶ μεταμεμε-
 35 λῆσθ[α]ι πολλῶν ἐξ ἀνάγκης
 ἐνκυρεῖν, καὶ λειδορίας καρποῦ-
 σθαι καὶ προσκ. ρων*

15. καθαιρεῖν ed. καθαίρειν Sp. — 17. τα.ε N τατε
 19. ΑΦΡΟΝΕΙΝ N ἀφραίνειν dis. O l. edd. — 22. .υγκανει
 et dis. γ l. — 24. τωνκ- N τωνκα.μ- l. — 25. δεβο. .θ N δε
 O δεβοιηθ dis. l. — 27. δ in μηδ' l. -δει N l. δθη
 29. ΖΟΝ-Α N δονκα O ζοντα l. — 32. νωσ.υν N .ωσ
 .ωσων l. τα.π N l. τασπ O. post κοινῶς excidisse credi
 <λεγομένην> vel <ὑπάρχουσιν>. — 35. λισθ.ι N vacat in C
 pap. ν in πολλῶν N ανα.κησ N αναικ O α.αγκι l. —
 initio versus O l. — προσκλιεῖσθαι ληρῶν C. —

Col. XX.

φασθ[αι..... ἄν]θρωπ[ον ὁμοί-
ων ἀνθρώπων οὐκ ἔ]χειν χρεί-
αν. Ὁ δὲ παντειδ[ή]μων ἅμα
> τοῖς εἰρημένοις πᾶσι καὶ μαρ-
5 γιτομανῆς ἔστιν, εἰ καὶ τὸν
ὄντως πολυμαθέστατον προσ-
αγορευόμενον οἶται πάντα
δύνασθαι γινώσκειν καὶ ποι-
εῖν οὐχ οἷον ἑαυτόν, ὅς ἐνίοτε
10 οὐδέν τι φωρᾶται κατέχων
καὶ οὐ συνορῶν, ὅτι πολλὰ δεῖ-
ται τριβῆς, ἂν καὶ ἀπὸ τῆς αὐ-
τῆς γίνηται μεθόδου, καθὰ-
περ τὰ τῆς ποιητικῆς μέρη, καὶ
15 διότι περὶ τοὺς πολυμαθεῖς
ὁσμαι μόνον εἰσὶ πολλῶν, οὐ
κατοχαί, καὶ τὰποτεύγματα
περὶέστιν τῶν παιδευμά-
των, οὐ τὰ κατορθώματα, καὶ
20 πάνθ' ὅσα τοῖς τοιούτοις συμ-
βαίνειν ἀνελογίζομεθα· καὶ
διότι πολλὰ γινώσκειν, ὧν
Ἱππ[ί]α[ς] ἐκανχᾶτο, καὶ τὸ πα-

XX, 1. cf. adn. p. 3. — φασθ.....θρῶπ N -ασθ- O
φασθ et hastam lit. α l. ἀποφάσθαι τὸν ἄ. ἄλλων ἀνθρώπων
δεῖν ἔ. χρ. S — 5. γ. τομαν.ς N γετεμανις O γιτομανις l. —
9. ενιοις N εν...ε O ενιοτε l. — 17. χ in κατοχαί O. — 23.ε
N ...ια.ς O ι...ε.ε l. ὡς ὁ Ἱππίας U. cf. col. 18, 19 et adn. —

4. μαργιτομανῆς· vulgo stolidos homines Margitas appellatos
esse testatur Harpocrat. s. v.: ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω
διὰ τὸν εἰς Ὀμηρὸν ἀναφερόμενον μαργίτην. cf. etiam Philod.
Rhet. I, p. 207, 13.

- ραπλήσιον πᾶν γένος ὀνει-
 25 δη μᾶλλον ἔστιν ἥπερ ἐγκώ-
 μια· καὶ — τί γὰρ δεῖ τᾶλλα πε-
 ρὶ ληρούντων λέγειν; — ὥς, ὅταν
 ἀτυχήσωσι, φωρῶνται κατα-
 φεύγοντες ἐπὶ τοὺς τυχόν-
 30 τας καὶ τῶν ἐ[λ]αχίστων ἐλάτ-
 τους αὐτοὺς εἶναι προσομο-
 λογοῦσιν. Ὁ μὲν οὖν ὑπερή-
 φανος καὶ ὑπερόπτης ἔστιν, ὁ
 δ' ὑπερό[π]της οὐ πάν[τ]ως καὶ ὑ-
 35 πε[ρ]ηφανεῖ καὶ ἅπα[ν]τα διὰ τὸ
χηρ[...ῆ]στιν ὅτε τα
εἶνα[ι]· πέφυκε δ' οὐ

Col. XXI.

- ...[τὸν μὲν σεμ-
 νὸ]ν ἐπαινο[ῦντες] ὥς ἀξίαν
 ἔχοντα μετὰ τινος ἀνστηρί-
 ας, τὸν δὲ σεμνοκόπον καὶ τό-
 τε καὶ νῦν πάντως ψέγοντες
 5 ὥς ἐπιφάσκοντα τὸν εἰρη-
 μένον καὶ προσποιούμενον
 εἶναι τοιοῦτον ἐν τοῖς ὄχλοις
 καὶ διὰ τῶν λόγων (ὃν σεμνο-
μυθεῖν ἔλεγον) καὶ [τῶ]ι σχή-
 10 ματι τοῦ προσώπου καὶ τῶν
 ὀμμάτων καὶ περιβολῇ καὶ

24. .απλη..ον ap. -ρ, σι l. — 25. σ l. — 29. γ in φεύγον-
 τες O. — 34. initio .v N αυ O. — 36.ηρ....στινοτετα
 Nχηρ....στινοτετα l. — post litteram ρ vestigia litterae
 α vel λ in pap. legisse mihi videor. — XXI, 1. cf. adn. p 3. —
 suppl S. ϕ l. — 2. ι l. σεμνόκοπον prop. Cb. coll. Athen. p. 447 c. —
 9. μν.σιν N ϑ l. σεμνομυθεύειν S. χ in σχήματι O. —

κινήσει καὶ ταῖς κατὰ τὸν βί-
 > ον ἐνεργείαις. Καὶ βρενθυέ-
 σθαι δὲ καὶ βρενθυόμενον
 15 ὠνόμαζον καὶ ἔτι νῦν ὀνο-
 μάξουσιν (εἴτ' ἀπὸ τοῦ παρα-
 δεδομένου θυμιάματος ἢ
 μύρου τῶν [θ]εῶν βρένθυος,
 ὡς-καθ' ἡμᾶς καὶ μίνθωνος ἀ-
 20 πὸ τῆς μίνθης, εἴτ' ἀφ' ὅτουδὴ-
 ποτε) τὸν ἀπὸ τῆς εἰρημένης
 διαθέσεως κατεμβλέπον-
 τα πᾶσιν καὶ παρεμβλέποντα
 καὶ τῇ κεφαλῇ κατασελόν-
 25 τα καὶ κατασμικρίζοντα
 τοὺς ἀπαντῶντας ἢ τοὺς ὦν
 ἄν τις μνημονεύσῃ, καὶ
 ὥσι τῶν μεγάλων εἶναι δο-
 κούντων, μετὰ διασυρμού
 30 καὶ μόλις πού βραχείας ἀπο-
 κρίσεως ὑπεροχὴν ἰδὲαν ἐμ-
 φαινούσης, ἄλλου δ' οὐδενὸς
 ἀριθμὸν ἐμποιοῦσῃ[ς]. οἷ-
 ον ὁ Ἀριστοφάνης. „ῥ[τ]ε βρενθύ-

18. θεῶν edd. Ἀνδῶν Fritzsche ad Lucian. III, 1 p. 222 coll. Poll. VI, 104. — 19. μίνθωνας S. — 21. σ in fine versus l. — 25. ζμικρ. ap. l. — 31. εν Ν εαι Ο εμ l. — 33. αρ... ν ap. αρισ... ν dis. 1 αρ... μον l. εμποιουσιν Ν εμνοιουσι. Ο σινε. οι dis. 1 ση- l. — 34. νησ... β Ν νησιονβ Ο νησο. ιβ l. ὅτι S.

16 sq. cf. Eustathius ad Iliad. VIII, 14 τὸ βρένθυος ἐπὶ ὑπερηφανίας παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐξ οὗ τὸ βρένθυον, μύρον τι ἐκεῖνο περιადόμενον. cf. etiam Berlin. Klassikertexte V, 2 Sappho 2, 19 βρενθυῶ β[ασιλί]ῳ. — 34. Arist. nub. 362.

35 εἰ τ'] ἐν [τ]αῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷ-
φ]θαλμῷ παραβάλλεις“ ἐκω-
μῳ]δει. [Ο] δ' εἰρων ὡς ἐπὶ τὸ
πλ]εῖστον ἀλαζόνοτος εἶδος...

Col. XXII. ... δ]ιανοεῖ .. ρσ.....

ον, ἀλλ]ὰ καὶ τὰναγ[τί]α μᾶλ-
λον, ὥστ' ἐπαινεῖν ὃν ψέγει[ι, τ]α-
πεινοῦν δὲ καὶ ψέγειν ἑαυτ[ό]ν
5 τε καὶ τοὺς οἷός ἐστιν εἰωθ[έ]ναι
πρὸς ὀνδήποτε χρόνον με-
τὰ παρεμφάσεως ὧν βούλεται.
συνεπινοεῖται δ' αὐτῷ κα[ὶ]
δειν[ό]της ἐν τῷ [πλ]ᾶσμα[τι]
10 καὶ πιθανότης, ἔσ[τι]ν δὲ τ[οι]-
οῦτος οἷος τὰ πολ[λὰ] μωκᾶ[σ]-
θαι καὶ μορφάζειν καὶ μειδ[ι]-
ᾶν καὶ ὑπανίστασ[θ]αί τισιν
ἐπιστᾶσιν ἄφνω μ[ε]τ' ἀναπ[η]-
15 δήσεως καὶ ἀποκαλύψεω[ς].
καὶ μέχρ' πολλ[οῦ] σὺν ὧν ἐ[ν]έ-
οις σιωπᾶν· καὶ ἐπαινῇ τις

XXII, 1. supra v. 1 pauca litterarum vestigia l.ιανοεῖ
ap. l. ρσ l. ᾶ νοεῖ S. ὁ δ' εἰρων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλαζόνοτος
εἶδος οὐχ ᾶ νοεῖ λέγοντος ἀλλὰ κτλ. H. at inter singulas co-
lumnas complures versus desunt. v. adn. p. 3. — 3. α l. —
4. πεινοῦν O. τ l. — 5. αἱ l. — 6. ε l. — 7. ετ l. — 8. ν, ι l. —
9. τωι...μα... ap. τωι...σματος. legisse mihi videor. ἐν τῷ
σχήματι S. H. ψέγματι U. — 11. α l. — 12. ζ l. μει. N μειδ
O l. — 13. α. κ N ανκ O γ l. — 16. ρ, ν l. — 17. ι adscr.
et ι l. επ v. 17 et τι v. 18 leguntur in marg. dis. 1. —

37. cf. Arist. Ethic. Nic. p. 1108 a 19 sq. et 1127 a 13 sq
Divis. Aristot. ed. Mutschmann p. 58. — XXII, 3. ὥστ' ἐπαινεῖν
ὃν ψέγει cf. Theophr. I, 4 καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα.

- αὐτὸν ἢ κελεύει[ι] τι λέγει[ν]
 ἢ μνημονευθήσεσθαι φῶσι[ν]
 20. αὐτόν, ἐπιφωνεῖν· „ἐγὼ γὰρ
 οἶδα τί πλ[ήν γε] τούτου ὅτι [οὐ-
 δὲν οἶδα;“ καὶ „τίς γὰρ [ἢ] μὲν λ[ό-
 γος;“ καὶ „εἰ δὴ τις ἡμ[ῶ]ν ἔστα[ι
 μ]νεία“· καὶ πολὺς [εἶ]ναι τ[ῶι].
 25 „μακάριοι τ[ῆ]ς φύσεως οἱ μ[έν]
 τινες ἢ τῆς δυνάμεως ἢ τ[ῆ]ς
 τύχης“· καὶ μὴ ψιλῶς ὀνομά-
 ζειν, ἀλλὰ „Φαῖδρος ὁ καλός“
 καὶ „Ανσίας ὁ σοφός“ καὶ ῥήμα-
 30 τ’ ἀ[μ]φίβολα τιθέναι, χρ[ηστόν,
 ἡδύν, ἀφελῆ, γενναῖον, ἀνδρεῖ-
 ον· καὶ παρεπιδείκνυσθ[αι]
 μὲν ὡς σοφά, προσάπτειν [δ’ ἐ-
 τέροι]ς, ὡς Ἀσπασίαι καὶ [Ἰσχο-

18. ΚΕΛΕΥΕΙ N ε l. — 19. [ν l. — 21. π....τ N λ O.
 παρὲξ S. πλέον C. πλήν Cb. v. infra ad locum. — 24. .ησια N
 .γσια O .ΝΕΙΑ l. μνεία S. πολνε...ναι N πολν...ναι l. πολὺν
 εἶναι edd. — 25. / \KAPI...C\...C\COI N -A. AKAPICI.....
 C\COI O MAKAPIOIΓ...Φ^...C\COI^ l. τῶι | μακαρίζειν, τῆς
 φύσεως οἷοι τινες S. — 28. σ in καλός l. — 30. [μ] l. —
 30. suppl. C. χρουσοῦν Cb. — 31. suppl. S. — 32. suppl. Cb. —
 34.ὡς N -σως l. δ’ ἄλλοις τισίν S. δ’ ἄλλοις U δὲ ἐτέ-
 ροις H. ι adscr. in Ἀσπασίαι l. — Ἰσχομάχῳ Cobet, orat. de
 arte interpretandi etc. Lugduni 1847. —

20. cf. Diog. L. II, 32 καὶ εἰδέναι μὲν μηδὲν πλὴν αὐτὸ
 τοῦτο Cic. acad. I, 16 Plat. apol. p. 21 D. — 30. S. confert:
 Plat. Phaedr. 266 E: τὸν χρῆστὸν λέγεις Θεόδωρον; Gorg. 491 E:
 ὡς ἡδύς εἶ 473 D: ὦ γενναῖε Πῶλε 494 D: ἀνδρεῖος γὰρ εἶ.
 vocis ἀφελῆς nullum exemplum ex Platone suppetit. — 34. cf.
 Phil. π. οἶκον. ed. Jensen col. V, 14 sq., quae pertinent ad Xen
 oec. VII sq.

- 35 μ[έ]χ[ω]ι Σωκράτη[ς]· καὶ πρὸ[ς]
το]ύς ἐκ τῶν ἀρχαιρεσι[ῶν ἀ-
πολυομένους· „ἐδοκιμ[ά]σθη

Col. XXIII. . . . θεων.

- μοι· πάντα γὰρ δεινὸς σὺ κα-
τεργάσασθαι“· καὶ συνέλθῃ,
τὸν καταπληττόμενον ἐμ-
5 φαίνειν τό τε εἶδος καὶ τὴν ἀξι-
αν καὶ τὸν λόγον καὶ πρὸς τοὺς
συνκαθημένους θαυμάζον-
τα, καὶ προ[σ]καλούμενος εἰ[ς] κοι-
νολογί[α]ν [φ]οβεῖσθαι καὶ τάλά-
10 χιστα φάσκειν ἄπορα καταφαι-
νεσθ' ἐαυτῷ καὶ διαγελάσαν-
τος „ὀρθῶς μου καταφρονεῖς
τηλικ[ο]ῦτος ὢν· καὶ γὰρ αὐ-
τὸς ἐμειντοῦ“· καὶ „νέος ὥφελον
15 εἶναι καὶ μὴ γέ[ρω]ν, ἵν' ἐμειν-
τὸν ὑπέτάξά σοι“· καὶ, τῶν συν-
παρόντων [ν ὅτο]υδή ποτ' εἰ[πό]ν-
τος ἐκδήλως, ἐκεῖνος εἶπη

35. α 1. — 36. αρχαι..ει- N αρχαιρεσ- O -σι- 1. — 36, 37. suppl. S. pergit U.: ἂν εἰ σὲ ἤρῃσαντο Cb.: εἰ σὲ εἴλοντο. — XXIII, 1. cf. adn. p. 3. — θεων N praeterea pauca litterarum vestigia 1. — 2. μοι N μ..ιαντα O μ..παντα 1. σνι.α N σνκα O σνχα 1. σὺ εἰ ἀπεργάσασθαι S. U. σὺν' ἀπ. H. — 3. initio π N τ O 1. αὐτόν edd. — 9. βε.σ N 1. ι O. — 11. ΚΑΙΚΑΔΙΑ pap. — 9—22. litterae ν, σκ, ντο, ρσμ, ντο, αντο, αιμ, ταξ, ω, ηλ, να, ε, η, δν exstant in frgm. dis. 1. — 14. .εος N ν O. — 15. γε... ν N γε..γιν O ν 1. γέρων, ἵν Cobet. 1. 1. — 17. ν 1. τῶν συναρόντων του ὀτιδή ποτ' edd. ποτε... N ποτετ... ν O ποτεμ. ν 1. suppl. S. —

τοιοῦτον „δ[ι]ὰ τί λέγεις“. ἐπιφω-
 20 νεῖν τὰ[ς] χ[ε]ῖ[ρ]ας ἀνατείνας „ὥς
 τ]αχὺ συνῆκας, ἀλλ' ἀφνῆς
 ἐγὼ καὶ βραδὺς καὶ δυσαίσθητος“
 καὶ προσέχειν μὲν διαλεγο-
 μένῳ καὶ ἐνχάσκειν, εἰθ' ὅ-
 25 ποκιναιδεῖν καὶ διανεύειν
 ἄλλοις, ποτὲ δ' ἀνακαγχάζειν.
 οἷος δὲ καὶ πρὸς οὓς ἔτυχεν ὁ-
 μιῶν „διασαφεῖτέ μοι τὰς ἐ-
 μάς ἀγραμματοτίας καὶ τὰς ἄλ-
 30 λας] ἀστοχίας ὑμεῖς, ὦ φίλοι. καὶ
 μὴ] περιορᾷτ' ἀσχημονοῦν-
 τά“] καὶ „οὐ διηγ[ή]σεσθε] μοι τὰς
 τοῦ] δαῖνος ἐνήμερίας, ἵνα χαί-
 ρω], καὶ ἄρα δυνατὸς ὦι, μιμῶ-
 35 μαί;“ καὶ τί δε[ῖ] τ]ὰ πλείω λέγειν;
 ἅπ[αν]τα γ]άρ τ[α] Σωκρατικά
 μνημονεύμα[τ]α [συν]λέ[γ]ων

19. ο l. ι in ἐπι l. — 21. ἀλλόφ. .ς N ἡ l. — 22. βραδὺς
 N at χ a viris doctis in dis. falso illatum ex frgm. in marg.
 design. v. ad v. 9 sq. δ l βραδὺς iam S. scripsit. — 24. ε. σν N
 θ O ι l. — 25. prius δ l. — 26. ἀλλ. .ς N οι O κακάζειν
 ap. χ pro z l. — 27. αἰ in fr. l. — 28—37. horum versuum
 pars magna legitur in frgm. a Neap. designato, nunc magnam
 partem deleto. — 28. μιῶν N μιλ. . . O ε per errorem a
 Lentario scriptum, qui legerat μιῆς et in fr. in marg. des.
 or — ὁμιλεῖν S. U. ὁμιλέων H. — 30. α. τοχία N σ l. —
 31. περιορᾷτε edd., sed ε a Lentario falso illatum v. s. v. 28
 αἰ S. — 32. διηγῆσεσθε C. — 33. σν. τευας N -λατας O σν
 fr. dis. 1 ενῆ et μερίας in pap. l. χαί ap. l. χαίρω C. -καὶ | ἐγὼ
 edd. — 34. καὶ N litterae z vestigia l. ἐάν edd. ως N ὦ l. —
 35. κοιτιδεο. α N. — 36. . . αὐτ. σαιτ σωκρατικα N . . αὐτ. . σαιτ
 fr dis. 1 . . αὐτ. γα. . . σωκρατικα l. — 37. -λέ. ων N με. ων O et
 dis. -ωι l. —

Col. XXIV.

>.....[ὅμοι-
 οι] δ' εὐτε[λιστῆς ἢ ἐξευτελισ-
 τῆς καὶ οὐδενωτῆς ἢ ἐξου-
 δενωτῆς κα[ὶ] ἐπὶ ταὐτὸ φέ-
 ρονται, διαφέρ[ο]ντες ἀνέσει
 5 καὶ ἐπιτάσει [δι]αβολῆς τοῦ
 πλησίον· ὁ μὲν γὰρ ἐξευτε-
 λιστῆς ἀπόγ[τ]ων τινὰ φανλό-
 τερον δὴ δοκεῖν παρίσθησιν, ὁ
 δ' ἐξουδενωτῆς ἴσον τῷ μη-
 10 δενί· λ[οι]πὸν ἔστιν μὲν ὅτε τοι-
 οῦτοί τινές εἰσιν ὑπεροχὴν
 ἐμφαίνοντες ἰδίαν ἢ τῶν
 οὓς ἀποσεμνύνουσιν, ἔστιν
 δ' ὅτε κατατρέχοντες μόνον
 15 ἐνίῳν, ὥστε τοὺς προτέρους
 καὶ ὑπερηφάνους εἶναι· διὸ
 καὶ δῆ[λον] ὅτι φησὶν ἐπακο-
 λουθε[ῖ]ν αὐτοῖς τὰ [δι'] ἐκείνην
 ἄτοπα καὶ περιττότερόν τι
 20 τῇ διαβλητικ[ῇ] καὶ βασκαν-

XXIV, 1. paragraphi vestigia l. παρόμοιοι edd. δευτ ap.
 δευτε l. suppl. C. — 4. εἰ.ι.τες N ρ et γ l. — 5. εἰ...α N
 διαβολῆς edd. — 7. ολ...ι N ολι...ι O ο...ων l. ἀπολείπων S.
 ἀπολείπων H. — 8. ν in δοκεῖν supraser. N. — 9. φ l. —
 11. τινεσεισιν N σινεσ...ειν O τινεσ...σ.ν l. — 13. ο.ς N ν O. —
 15. εγ.σιν N ι O φ l. — 17. δη...ρησιγ...επα N δ......φη-
 σ...α O φ...ρ...φησιγ...α l. φῆσομεν edd. — 18. τα...κ
 ap. ξ l. περὶ ἐκείνην edd. — 20. κ...κ ap. ι l. —

18. ἐκείνην scil. τὴν ὑπερηφανίαν quod latet in v. 16. —
 20. φθόνος καὶ βασκανία Divis. Aristot. ed. Mutschm. p. 52, 22. —

τικῇ καὶ φθονητ[ι]κῇ. Καὶ
 τὸν ὑπομνημα[τισ]μὸν δὲ
 τοῦτον αὐτοῦ καταπαύσομεν,
 ἐπισυνάψομεν δ' αὐτῷ τὸν
 25 περὶ τῶν ἄλλων κακιῶν ὧν
 δοκιμάζομεν ποι[εῖ]σθαι
 Ψ λόγον.
 †

21. φ...η...κη N φ...νησ...η O φθονητ.... l. — 22. ον
 N μον O l.

Index vocabulorum.

Asteriscus (*) lemmati praefixus significat non omnia testimonia allata esse. Cruce (†) notata sunt vocabula aliunde non cognita.

Cr. = Croenert, Memoria Herculanensis.

- ἀγαθός 12, 23
 Ἀγησίλαος 15, 9
 ἀγοράζειν 17, 27
 ἀγοραματία 23, 29
 ἀγρός 12, 9
 ἀγών 14, 23
 ἄδικος fr. 1; 15, 5
 ἄδρός 13, 32
 ἀέριος 6, 5
 ἀηδία 8, 4; 14, 13
 Ἀθηναῖοι 11, 31
 αἰσχύνεσθαι 2, 3
 αἰτεῖν 16, 36; αἰτεῖσθαι 10, 7
 αἰτία 3
 αἰτίος τινος 9, 29, 35
 ἀκόλουθος ὁ 11, 22; ἀκολούθως
 1, 2; 4, 21
 ἀκούειν 9, 12; 14, 28
 ἀλαζονεία 19, 5
 ἀλαζονεύμενος 4, 27
 ἀλαζών 21, 38
 Ἀλέξανδρος 13, 15
 ἀλλοιοῦσθαι . . . αὐτοῖς 7, 27
 *ἄλλος: τῶν ἄλλων 8, 30; 24, 25
 ἀλλότριος: τὰλλότρια τῶν ἀγα-
 θῶν 12, 23; θύραν ἀλλοτρίαν
 17, 7
 ἄλογος 17, 19
 ἄλυπος 8, 33
 ἅμα c. dat. 20, 3; ἅμα μέν . .
 ἅμα δέ 14, 9; ἅμα δ' οὐδέ 5, 31
 ἀμαρτάνειν 16, 14; 17, 23
 ἀμαρτωλός 14, 4
 ἀμφίβολος 22, 30
 ἀναβάλλεσθαι 12, 20
 ἀνάγκη 19, 30, 35
 ἀνάγωγος 15, 21
 ἀνακαυχάσθαι 23, 26; Cr. p. 90
 ἀναλογίζεσθαι 20, 21
 ἀναμάρτητος 19, 26
 ἀναμιμνήσκειν 13, 4
 ἀνάξιος 8, 10; 9, 10
 ἀναπείθειν 18, 13
 ἀναπήδησις 22, 14
 ἀναπερυγίζειν 12, 25
 ἀνατείνειν 23, 20
 ἀνα]φέρειν: τὴν αἰτίαν εἰς . . 3
 ἀνδάνειν: ἀνδάνη 9, 23
 ἀνδρεῖος 22, 31
 ἀνέδην 16, 26
 ἄνεσις — ἐπίτασις 24, 4
 ἀνέχεσθαι: ἀνάσχοι' ἄν 5, 32
 ἀνθρώπος 6, 17; 9, 2; 13, 23;
 15, 37; 16, 10, 23; 20, 1, 2
 ἀντικόπτειν 6, 2; 14, 30
 ἀντιξενίζειν 17, 6
 ἀπιπαράγειν 1, 30
 ἀντιποιεῖσθαι τινος 18, 36
 † ἀντισυναλείφειν 17, 5
 ἀνυπερβατος 8, 3
 ἄξία 21, 1; 23, 5.
 ἄξιος 4; 5, 4; 8, 35; ἄξίως 5, 7
 ἄξιοῦν 2, 7
 ἀπαντᾶν 13, 20; 14, 36; 21, 26

ἀπάντησις 8, 26
 ἄπας 1, 6; 6, 13; 23, 36; τοῖς
 ἄπασιν 12, 30
 ἄπειρος 18, 38
 ἀπειροικ(όν)τος 10, 27
 ἀπέρχεσθαι 13, 7
 ἀπέχειν τινός 5, 28
 ἀποβαίνειν 3
 ἀποδημεῖν 17, 26
 ἀποκάλυψις 22, 15
 ἀποκρίνεσθαι 17, 9
 ἀπόκρισις 21, 30
 ἀπολείπειν 13, 28; [14, 38]
 ἀπολύειν 22, 36
 ἀποπληξία 4, 24; 18, 34
 ἀποριπτεῖν: ἀποριπτουμένους
 8, 8
 ἄπορος 23, 10
 ἀποσαφεῖν 6, 34
 ἀποσεμνύνειν 24, 13
 ἀποσπᾶν 11, 27
 ἀπο(σ)τέλλεσθαι 10, 28
 ἀποτεύγματα 20, 17
 ἀπότευξις 14, 21
 ἀποτυγχάνειν 17, 36; 19, 22
 ἀποφαίνειν 9, 11
 ἀπρόσδεκτος συμβουλίας 19, 27
 ἀπώλεια 12, 28
 ἀριθμὸν ἐμποιεῖν τινος 21, 33
 Ἀριστοφάνης, ὁ (Nub. 362) 21, 34
 Ἀρίστων 10, 10; 16, 34
 ἄρρωστεῖν 17, 10
 ἀρχαῖος: τὰρχαῖον πρόσωπον 8, 1
 ἀρχαιρεσία 22, 36
 Ἀρχέλαος 13, 7
 ἀρχή 1, 30; 5, 2; 12, 10; 17, 27
 ἀρχιτέκτων 18, 25
 ἄρχειν: ἄρξεται 1, 7
 ἀσολοίκως 5, 5
 Ἀσπασία 22, 34
 ἀστοχία 23, 30
 ἀσυνέργητος 14, 15; cf. oec. 24, 21
 ἀσχημονεῖν 18, 37; 23, 31
 ἄτε 12, 33
 ἀτιμάζειν 10, 2; 15, 4, 34
 ἀτοπία 19, 18

ἄτοπος 24, 19
 ἀτυχεῖν 20, 28
 ἀτυχία 12, 32
 αὐθάδης 16, 29; 17, 19; 19, 3
 αὐθέκαστος 17, 17; 18, 5; 19, 17
 αὐξάνειν 11, 12
 αὐστηρία 21, 2
 ἀφαιρεῖν: ἀφελέσθαι 1, 5
 ἀφελής 22, 31
 ἄφρων 22, 14; Cr. p. 42
 ἀφ[ορ]μή 6, 11
 ἀφραίνειν 19, 19
 ἀφρονεῖν 5, 24
 ἀφροσύνη 6, 15
 ἄφνης 23, 21
 ἄχθεσθαι 13, 5
 βαρὺς 13, 26
 βασιλεία 12, 11
 βασικαντική 24, 20
 βέλτιον 5, 1
 βίος 3; 6, 21; 21, 12
 βλάπτειν: βεβλαμμένους 7, 32
 βλασφημεῖν 7, 28
 βλέπεται τοῖς ἄπασιν 12, 29
 βοιηθεῖσθαι 19, 25; Cr. p. 121
 βούλεσθαι 3; 14, 21; 17, 34; 19, 10;
 22, 7
 βουλεύεσθαι 17, 33
 βραβευτής 14, 31
 βραδύς 23, 22
 βραχύς 21, 30
 βρενθύεσθαι 21, 13, 14, 34
 βρένθυς 21, 18
 γαμετή 2, 3
 γανᾶν: γεγανωμένη χλανίς 12, 18
 γανριᾶν 15, 13
 γενναῖος 22, 31
 γένος 20, 24
 γέρων 23, 15
 γίνεται 5, 26; 16, 25; γίνηται
 20, 13; γίνονται 9, 29; 12, 29;
 τὸ γινόμενον 9, 36; γέγονε
 16, 8; γεγόνασιν 10, 35; γεγο-
 νέναι 16, 24; γενέσθαι 5, 23;

γενόμενος 18, 11; γενήσεσθαι
5, 10; γενησομένην 16, 5
γινώσκειν 18, 14; 20, 8, 22
γράφειν 10, 11; 11, 18; 17, 15;
18, 25
γυνή 2, 4

δάκνειν 12, 28
δεῖν 20, 26
δεῖνα, ὁ: τοῦ δεινός 23, 33
δεινός c. inf. 23, 2
δεινότης 22, 9
δεῖσθαι τινος 5, 21; 8, 33; 18, 26;
20, 11
δεξιῶς φέρειν 5, 6
δῆλον ὅτι 24, 17
Δημήτριος 13, 27
δῆμος, ὁ 7, 6
διαβλητική, ἡ 24, 20
δι]αβολή 24, 5
διαγελᾶν 23, 11
διαδιδόναι 14, 28
διάθεσις 2, 27; 5, 19; 21, 22
διαιρεῖν 15, 22
διακρίνεται 4, 22
διαλέγεσθαι 23, 23
διανεύειν 23, 25
διανοεῖν 22, 1
διάνοια 10, 33
διαπίπτειν 7, 24; 14, 18
διασαφεῖν 23, 28
διασυρμός 21, 29
διασώζειν 5, 2
διατινάσσειν 12, 21
διαφέρειν 15, 24, 38; 24, 4
διαφυλάττειν 8, 27
διδάσκειν 5, 32
διηγεῖσθαι 23, 32
δίκαιος 16, 5
δικαστήριον 14, 22
διό 13, 4; 14, 22; 24, 16; διόπερ
14, 34
διότι 6, 22; 13, 30
Διονύσιος 13, 18, 19; [11, 9]
δῖς 11, 11
Δίον 11, 19

δοκεῖν 10, 2, 20; 13, 38; 17, 34;
21, 28; 24, 8; τὸ δοκοῦν 8, 11
δοκιμάζειν 22, 37; 24, 26
δόξ[α 2, 1
δοξάζειν 6, 5; 7, 4
δούλος 18, 27
δουλεύοντα σώματα, τά 2, 4
δύναμις 9, 13; 22, 26; τὰς δυνά-
μεις 10, 30
δύνασθαι 11, 28; 18, 10; 20, 8
δυνατός 5, 14; δυνατούς — ἐφέ-
δρους 1, 4
δύο: τῶν δυεῖν ἢ θάτερον 16, 18;
Cr. p. 198
δυσαίσθητος 23, 22
δυσανασχετεῖν 8, 9
δυσμένεια 6, 6
δυσπρόσδεκτος 9, 7
δυσχεραίνειν 8, 13
δυσχέρεια 13, 26
δυσχερής 19, 6
δυσχρηστεῖσθαι 19, 13
δυσωπεῖσθαι 18, 4
ἐγκώμιον 20, 25
ἐθνος 12, 11
εἰδέναι 6, 8; 17, 30; 22, 21, 22
*εἰ ποτε 10, 35
εἶδος [12, 7]; 21, 38; 23, 5
εἰκαῖος 17, 18
εἰκαιότης 16, 33; 19, 7
*εἶναι 7, 3; ἔστιν ὅτε 20, 36;
24, 10, 13
εἰρων 21, 37
εἰς: ἐν καὶ ταυτόν 15, 24
εἰσιέναι 14, 26
εἶτα 14, 15; 23, 24
εἴτε . . . εἴτε 21, 16, 20
εἰωθέναι 12, 13; 22, 5
ἐκαστος 12, 6
ἐκδήλως 23, 18
ἐκεῖνος 9, 35; 16, 13, 37; 23, 18
ἐκπνευματούμενον 15, 31
ἐκούσιος fr. 1
ἐκτείνειν 14, 31
ἐκτὸς εἶναι τοῦ πάθους 8, 19

ἐλαττοῦσθαι 14, 23
 ἐλάττων 15, 11; τῶν ἐλαχίστων
 ἐλάττους 20, 30
 ἐλάττωσις 10, 6
 ἐλευθερία 2, 7
 ἐλεύθερος 2, 6, 31; 9, 27
 Ἑλλησποντος 16, 20
 Ἐμπεδοκλῆς 10, 22
 ἐμπειρία 18, 27; 19, 33
 ἐμποιεῖν 21, 33
 ἐμφαίνειν 21, 31; 23, 4; 24, 12
 ἐμφαίνεται 13, 31
 ἐμφανίζειν 10, 6
 ἐναντίος: ἐξ ἐναντίας ἴστασθαι
 τινι 13, 13; τοῦναντίον 8, 7;
 τάναντία 22, 2; ἐναντίως 13, 25
 ἐνέργειαι, αἱ κατὰ τὸν βίον
 21, 13
 ἐνιαυσία περιβολῇ γλαμύδος
 15, 18
 ἔνοι 9, 15; 10, 23; 22, 16; 24, 15;
 ἐνίους ἔνια 6, 5
 ἐνίστε 6, 4; 9, 28; 16, 16; 20, 9
 ἐνκυρεῖν 19, 36
 ἐννοεῖν 12, 30; 13, 30; 16, 15
 ἐνοχλεῖν 12, 19
 ἐντευξις 10, 4
 ἐνθάσκειν 23, 24
 ἐξαίρειν 11, 31; 12, 8, 27
 ἐξαλλάττειν: ἐξηλλαγμένον φαί-
 νεσθαι 9, 5
 ἐξεῖναι: ἐξῆ 2, 28
 ἐξελέγγειν 16, 14
 ἐξέρχεσθαι 17, 10
 † ἐξευτελιστής 9, 2; 24, 1, 6
 ἐξιδιάζεσθαι 14, 14
 ἐξιέναι 14, 34
 † ἐξουθενωτής 24, 2, 9
 ἐξουσία 5, 9
 ἐξωθεν 1, 33; ἐν τοῖς ἔξ. 8, 29
 εἰκέναι 16, 29; εἰοκασιν 7, 27
 ἐπαινεῖν 22, 3; ἐπαινῇ 22, 17;
 ἐπαινοῦντες 21, 1
 ἐπακολουθεῖν 24, 17
 ἐπαναφέρειν: ἐπανοίσεις 13, 22
 ἐπανόρθωσις, ἡ ἐν πάθεσιν 5, 22

ἐπερωτῶν 15, 13; ἐπερωτῶντος
 14, 35; ἐπερωτήσαντος 17, 8
 ἐπευφραίνεσθαι 13, 38
 ἐπιθυμεῖν: ἐπιτεθυμηκέναι 18, 2
 ἐπιλαμβάνεσθαι: ἐπιλάβηται τι-
 νος 5, 8
 ἐπιλέγειν: ἐπειπεῖν 16, 28; [9, 32]
 ἐπιμειξία 6, 18
 ἐπιν[οεῖν] 11, 34; ἐπινοήσας 18, 18
 ἐπιραπίζειν: ἐπεράπιζον 10, 25;
 Cr. p. 78
 ἐπισκέπτεσθαι 17, 11, 13
 ἐπισπᾶν: ἐπισπασαμένους δυσ-
 χέρειαν 13, 27
 ἐπίστασθαι: τῶν μάλιστ' ἐπισ-
 ταμένων 18, 16; ἡπίστασο 15, 10
 ἐπιστολή 10, 12; 17, 15
 ἐπιστρέφοντας ἐπὶ τι 8, 14
 ἐπισυνάφωμεν δ' αὐτῷ 24, 24
 ἐπίτασις . . . ἄνεσις 24, 5
 ἐπιτενκτικός τινος 14, 5
 ἐπιτήδειος καταφρονεῖσθαι 4, 25
 ἐπιτρέπειν 19, 2
 ἐπιφάσκειν: ἐπιφάσκοντα τὸν
 εἰρημένον 21, 5
 ἐπιφωνεῖν 11, 10; 22, 20; 23, 19
 ἐπιχαίρειν 13, 6; ἐπιχαίρεσθαι
 μετὰ καταγέλωτος 19, 23
 ἐπιχαιρεκακία 12, 31
 ἐπιχειρεῖν 18, 29
 ἔργον 5, 12; διὰ τῶν ἔργων 6, 32;
 διὰ λόγων ἢ ἔργων 13, 24
 ἐρημία: γενόμενος ἐν ἐρ. 18, 11
 ἕτερος 14, 8; 15, 6, 32; 17, 23;
 θάτερον 16, 19
 εὐγενής: τῶν εὐγ. νομίζομαι 15, 17
 εὐγνωμοσύνη 16, 13
 εὐεξία — οἰδησις σώματος 15, 26
 εὐημερία (?) 23, 33
 εὐθίως 7, 33
 εὐκληρία 13, 36; plur. 11, 25
 εὐλόγως 12, 34; 16, 12
 εὐπροσῆγορος: τὸ εὐπ. διαφν-
 λάττειν 8, 27
 εὐρίσκειν: εὐρίσκοι 16, 11; εὐρή-
 σει 15, 19

εὐτελειστής ἢ ἔξεντ. 24, 1
 εὐτυχία 7, 26
 εὐχαριστεῖν 9, 16; 10, 5
 εὐχερές ἐστι 9, 33
 ἐφαρμόσαι 7, 1
 ἐφέδρους ἔχει πολλούς 1, 3
 ἐφιστάνειν: ὅταν ἐπὶ τὰς εὐκλη-
 ρίας ἐφιστάνῃ 11, 25
 ἐφίστασθαι: ἐπιστᾶσιν 22, 14
 ἔχειν 6, 28; 18, 21; ἀξίαν 21, 2;
 ἐμπειρίας 19, 34; ἐφέδρους 1, 3;
 τὴν κακίαν 19, 16; πρόνοιαν
 9, 24; φίλους 10, 9; χρεῖαν
 20, 2; se habere 5, 8; 17, 12;
 ἔχεσθαι τινος 16, 18
 ἐχθρός 12, 36
 ξενυνύειν τὸν Ἑλλήσποντον
 16, 19
 Ζεὺς: νῆ Δία 15, 5
 ζῆν: βέλτιον 5, 1; ἐν ἐρημίαι
 18, 10
 ζητεῖν: θεωραπεύεσθαι 9, 24
 ζῶια 15, 33
 ἦ που 11, 22
 ἡδύς. 22, 31
 Ἡλείος. v. Ἰππίας
 ἡμεῖς 10, 18
 ἡμέρα 11, 11
 ἡμῖν 13, 21
 Ἡράκλειτος 10, 21
 ἡττᾶσθαι: ἡττημένος 14, 34
 θάλαττα 16, 21
 θανμάζειν: τεθανυμακῶς 5, 26;
 θανμάζοντα 23, 7
 θανμαστής: ἑαυτοῦ 9, 3
 θέλειν 9, 31; 14, 14
 θεός 1, 16; θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων
 ἑαυτοὺς γεγονέναι δοκεῖν
 16, 23; μύρου τῶν θεῶν βρέν-
 θυος 21, 18
 θεωραπεύειν fr. 1; 9, 22; μὴ θε-
 ραπεύεσθαι ζητεῖν 9, 23
 θεωρός 16, 35

θεωρεῖν: θεωρῶ 6, 3; τοῖς θεω-
 ροῦσιν 14, 30
 θρόνος 13, 16
 θυμίαμα 21, 17
 θύρα 11, 21; 17, 7
 ἱατρεύειν 18, 28
 ἰδιογνωμονεῖν 17, 21
 ἴδιος 10, 13; 18, 28; 19, 7, 33;
 21, 31; 24, 12
 ἱκανός 16, 27
 ἵνα c. ind. aor. 23, 15
 Ἰππίας ὁ Ἡλείος 18, 19; Ἰπ-
 π]ία[ς 20, 23
 ἵππος 15, 36
 ἴσος 13, 10; τῶι μηδενί 24, 9;
 ἴσον εἶναι πρὸς τινα 8, 30
 ἵστασθαι 13, 13
 ἵστορεῖν 18, 20
 ἰσχνότης 11, 29
 Ἰσχύμαχος 22, 34
 καθαιρεῖν 14, 38; 19, 15
 καθάπερ 10, 26; 11, 18; 12, 16;
 13, 13
 καθιέναι 16, 20
 καθίζειν 13, 16
 καθίστασθαι 15, 9
 καθό 7, 3
 καθόλου 6, 33
 καθυβρίζειν 7, 30
 † καθυπερηφανεῖν 4, 23
 † καθυπερηφανία 16, 4
 κακία 19, 16; 24, 25
 κακισμός 6, 14
 κακός: τὸ . . . κακόν 8, 7
 κακοδαίμονεῖν 19, 30
 καλεῖν 17, 3; 18, 4
 καλός 22, 28
 καρποῦσθαι 19, 36
 * κατὰ λόγον 14, 18; καθ' ἡμᾶς
 21, 19
 καταγελαῖν 18, 37
 καταγέλως 19, 23; καταγέλωτα
 παρέχει 3
 καταζημικίζειν 21, 25; Cr. p. 95

καταμανθάνειν 12, 26
καταξιῶν 9, 17
καταπαύειν 14, 33; 24, 23
καταπλήττεσθαι 23, 4
κατασεῖν 21, 24
κατασκευάζειν 18, 23
καταστερεῖν 7, 31
κατατρέχοντες ἐνίων 24, 14
καταφεύγειν 20, 28
καταφρονεῖν 3; 5, 29; 15, 27;
23, 12
καταφρονεῖσθαι 4, 26
καταφρόνησις 1, 18; 4; 6, 12
καταφρονητικός 6, 29
κατεμβλέπειν 21, 22
κατεργάζεσθαι 23, 2
κατέχειν 20, 10
κατορθοῦν 17, 22; 18, 32
κατόρθωμα 20, 19
κατοχή 20, 17
καυχᾶσθαι 20, 23
καύχησις 15, 21
κεκτῆσθαι 2, 26; 15, 15
κελεύειν 11, 10; 22, 18
κερμάτιον 15, 15
κεφαλαιοῦν 10, 29
κεφαλή 21, 24
κήρυξ 14, 27
κίνησις 21, 12
κοιλώματα, τὰ 7, 26
κοινολογία 23, 8
κοινωνήμα 19, 11
κοινῶς 7, 31; ἡ κοινῶς σύνεσις
19, 31
κόπτειν 17, 7
κοσμεῖν 15, 39
κουφίζειν 10, 12; 11, 2, 28; 14, 19
κουφότης 15, 30
κρεωδαίτης 15, 10
κρίσις 17, 23
κτῆσις 12, 10; 15, 32
κύων 15, 36
κωμωιδεῖν 21, 36
κωμωιδογράφος 10, 24
κωφότερον 12, 19
λαβὴν παραδιδόναι 1, 5

λαμβάνειν fr. 1; 11, 4
λαμπρός 14, 37
λέγειν 4, 25; 6, 9 [27]; 11, 23;
14, 29; 15, 11; 16, 22, 29; 17, 12,
30, 34; 18, 6, 22, 38; 19, 27; 20, 4,
27; 21, 5, 9, 21; 22, 18; 23, 17, 35
ληρεῖν 19, 31; 20, 27
λογίζεσθαι 14, 36; 15, 33
λόγος 23, 6; ἡμῶν 22, 22; λό-
γον ποιεῖσθαι 24, 27; κατὰ
λόγον 14, 18; διὰ τῶν λόγων
14, 20; διὰ λόγων 13, 24; 21, 8;
μετὰ λόγον 8, 24
λοιδορεῖν 14, 2
λοιδορία 1, 28; 19, 36
λοιπόν 24, 10; τῶν λοιπῶν 9, 9
λυπεῖν fr. 1; 12, 23
λυπηρός 12, 33
λύσανδρος 15, 8
Λυσίας 22, 29
μαθήματα 18, 35
μαίνεσθαι 19, 14
μακάριος: τῆς φύσεως 22, 25
Μακεδών 13, 17; Μακεδόνες
13, 28
μακρός: διὰ μακρῶν 11, 12
μάκ<τ>ρα 16, 35
μανθάνειν 18, 15
μανία 16, 17
μαργιτομανής 20, 4
μαρτυρεῖν: μεμαρτύρηκεν 5, 35
μεγαλανεῖσθαι 11, 32
μεγαλοψυχία 13, 36; 15, 22
μεγαλόψυχος 15, 27
Μεγαρέυς: Πτοιόδωρος 11, 20
μέγας 13, 9; οἱ μεγάλοι 21, 28;
μέγα φρονεῖν 5, 3; νομίζειν
9, 18; τὸ μείζον 11, 27; μείζο-
νος 9, 21; μειζόνων 16, 4
μεθίστασθαι 13, 29
μέθοδος 20, 13
μειγνύναι: μέμεικται 19, 18
μειδιᾶν 22, 12
μεικτός 16, 30
μέλλειν 17, 30, 35

μέμψεσθαι 17, 31
 μέρος 8, 20; 11, 4; 20, 14
 μεταβάλλειν 7, 21
 μετάδοσις 9, 9
 μετάθεσις 5, 20
 μεταμεμλησθαι πολλῶν 19, 34
 μεταπίπτειν 12, 32
 μεταρίπτειν 10, 32; Cr. p. 78
 μετέχειν 16, 32; 17, 24
 μετεωρίζειν 10, 31; 15, 6
 μετιέναι 17, 28
 μέτριος 16, 12
 μέχρι πολλοῦ 22, 16; μέχρι τοῦ
 σοφοῦ 5, 33; μέχρι ἂν c. conī.
 11, 34; 17, 9
 μηδεῖς: τῷ μηδενί 24, 9; μηθέν
 17, 4
 μήκιστον 5, 28
 Μητροόδωρος 7, 11
 μικροπρεπής 13, 31
 μικρός 5, 11; 14, 28, 33
 μιμεῖσθαι 23, 34
 μιμνήσκειν 14, 1
 μίνθη 21, 20
 † μίνθων 21, 19
 μνεία 22, 24
 μνημονεύειν 11, 13; 21, 27; 22, 19
 μνημονεύματα: Σωκρατικά 23, 37
 μόλις πον 21, 30
 μόνος: τῶν μόνων 14, 4; οὐ
 μόνον — ἄ. κ. 8, 5; 10, 15
 μορφάζειν 22, 12
 μύρον 21, 18
 μωκάσθαι 22, 11
 μωρία 16, 16

 ναυαγεῖν 18, 33
 νέος 23, 14
 νή Δία 15, 5
 νομίζειν 19, 29; μέγα 9, 18; νο-
 μίσεσθαι τινος numerari inter
 15, 16
 νομικός 18, 27
 νόσημα 16, 16
 νῦν: τότε καὶ ν. 21, 4; καὶ ἔτι
 νῦν 21, 15

ξενίζειν 17, 6
 Ξέρξης 16, 18

 ὄγκος: τῆς τύχης 13, 14; τῆς
 ψυχῆς 15, 29
 ὁδός 21, 35
 ὄθεν 8, 5; 13, 36
 οἰδησις 15, 26
 οἷεσθαι 19, 20, 32; 20, 7
 οἷησις 14, 9; 16, 30; 17, 20;
 19, 3
 οἰκεῖος 15, 7
 οἰκότης 9, 25
 οἰκία 9, 8; 18, 23
 οἰμώζειν 13, 19
 οἶος c. inf. 17, 25; 18, 35; 22, 5;
 23, 27; τοιοῦτος — οἶος c. inf.
 16, 34; 18, 19; 22, 11; οἶον
 12, 25; 15, 35; 20, 9; 21, 33
 ὅλος 8, 20; ὅλως δέ 3
 ὁμιλεῖν 13, 24; 23, 27
 ὁμιλητικός 1, 34
 ὁμιλία 9, 8; 13, 12
 ὅμματα 21, 11
 ὅμοιος 15, 37; 16, 10; 19, 10
 ὁμοιότης 6, 3
 ὁμολογεῖν 12, 36
 ὅμως 10, 26
 ὄνειδος 20, 24
 ὄνομα 17, 1; 18, 4
 ὀνομάζειν 21, 15; 22, 27
 ὄπον 6, 30
 ὄρᾱν 11, 11; 18, 16
 ὀργή 19, 8
 ὅς: τῶν, οὗς 24, 12; τούς, ὧν
 21, 26; ὅνδῃποτε 1, 8; 22, 6
 ὁσμή 16, 16
 ὅσος 12, 28; 15, 25; 16, 25; 17, 36
 ὅστισδῇποτε 19, 11; 21, 20; 23, 17
 ὅταν c. conī. 8, 8; 11, 24; 12, 24,
 32; 13, 10
 ὅτε μὲν . . . τότε δέ 7, 21, 28
 ὅτι δύναται quantum potest
 11, 28
 † οὐδενωτής 24, 2
 οὔτε . . . τε 14, 7

οὗτος· τοῦτο μὲν... τοῦτο δέ
12, 9
οὗτος... ὥσπερ 12, 24; ... ὥστε
c. inf. 14, 30
ὀφείλιν· ὀφελον 23, 14; ὀφει-
λόμενον fr. 1
ὀφθαλμία 12, 15
ὀφθαλμός 11, 5; 12, 17; 21, 35
ὄχλος 21, 7
ὄψις 6, 20

παγκάκιστος 5, 11
πάθος, 8, 20
παιδαγωγός 18, 7
παιδάριον 18, 6
παιδεύματα 20, 18
παῖς 17, 1, 3
παλαιός 10, 24
πάλι 13, 25
† παντειδήμων 18, 12; 20, 3
παντελῶς 2, 5
πάντως 21, 4
παραβάλλειν 21, 35
παράγουσιν 1, 30
παράδειγμα 11, 16
παραδιδόναι 21, 16; λαβήν 1, 5
παράδοξος 7, 20; 13, 35
παρακαλεῖν 14, 11; 17, 32
παρακεῖσθαι 13, 17
παρακολουθεῖν 19, 6
παραπλήσιος 13, 34; 20, 23; πα-
ραπλησίως 12, 21
παρασκευάζειν 3
παρατηρεῖν 14, 16
παρατιθέναι 13, 8
παρεμβλέπειν 21, 23
παρέμφρασις 22, 7
παραεπιδείκνυσθαι 22, 32
παριέναι 12, 20
παριστάναι 24, 8
παρυνπομιμνήσκειν 14, 2; med.
12, 12
πᾶς fr. 1; 6, 21, 30; 13, 6, 33;
21, 23; 23, 2
πάσχειν 10, 13
παύεσθαι 11, 35; τινός 18, 34

πέδας καθιέναι 16, 21
πείθειν 9, 34; 10, 26, 28; πει-
θόμενος 17, 21; πεπεισμένον
13, 32; πεισθῆναι 5, 30
π[εν]έστερος 12, 5
περιβολή 15, 19; 21, 11
περιεῖναι· περίεστιν 20, 18
περιστάναι 16, 17
Περικλῆς 11, 30
περιμ]ένειν 11, 21
περιορᾶν 16, 11; 23, 31
περιποιεῖσθαι 19, 32
περίστασις 14, 40
περιτίθεσθαι 8, 2
περιττότερόν τι 24, 19
πιθανότης 22, 10
πλάσμα 22, 9
Πλάτων 18, 20
πλήν γε τούτου 22, 21
πλησίος· τοῦ πλησίον 24, 6
πλοῖον 18, 24
ποιεῖν 4, 29; 5, 7; 11, 24; 15, 12,
14; 16, 8, 22; 17, 30; 18, 17, 22;
20, 8; ποιεῖσθαι λόγον 24, 26;
χρεῖαν 9, 21;
ποιητής 10, 23
ποιητική 20, 14;
πολιαί 18, 10
πόλις 12, 11; 16, 9
πολλάκις 15, 12
πολυμαθής 20, 6, 15
*πολύς· 22, 24; μέχρι πολλοῦ
22, 16; τὰ πολλά adv. 22, 11;
τῶν πολλῶν 12, 35; τὰ πλείω
23, 35; πλείονα 15, 15; πλει-
όνων 14, 6; 16, 3; πλείστην
6, 35; ἐν τοῖς πλείστοις 19, 22;
ὡς ἐπὶ τὸ πλ. 21, 37
ποταπός 14, 26, 35
πράγματα, τά 5, 34
πρᾶξις 14, 3, 14
πράττειν 17, 35
πρᾶ]ως 13, 23
πρίσθαι 17, 1
προανακρίνειν 16, 36
προλέγειν 10, 18

πρόνοιαν ἔχειν 9, 24
 πρὸς ὀνδήποτε χρόνον 22, 6;
 τὰ μὴ πρὸς ἡμᾶς 15, 4
 προσαγγέλλειν 9, 30
 προσαγορεύειν 20, 6
 προσανάπτειν 8, 5
 προσανατίθεσθαι τινι 17, 26;
 18, 8
 προσάπτειν 22, 33
 προσγράφειν 17, 16
 προσδέχεσθαι 9, 19
 προσδοχή 6, 16
 προσεπερωτᾶν 17, 14
 † προσεπιρητορεύειν αὐταῖς
 πρὸς τὸ μείζον 11, 26; Cr. p. 78
 προσερωτᾶν 17, 2, 29
 προσέχειν 23, 23
 προσήκει 6, 22; 15, 3
 προσκαλεῖν 23, 8
 προσομολογεῖν 20, 31
 προσποιεῖσθαι 21, 6
 προσφέρεισθαι τινι 19, 9
 προσφύεσθαι: προσφύς 12, 27
 προσχρᾶσθαι 17, 24
 πρόσωπον 8, 1; 21, 10
 πρότερος: τοὺς προτέρους 24, 15;
 πρότερον 13, 3
 πταῖσμα 12, 35
 Πτοιόδωρος 11, 19
 Πυθαγόρας 10, 21
 πυνθάνεσθαι 14, 26
 πῦρ 13, 17
 Πύρρος 13, 29
 πώγων 18, 9
 πωλεῖν 17, 27

 ῥάβδος 14, 32
 ῥῆμα 13, 26; 22, 29
 ῥιγοῦν 13, 16
 ῥώννυμι: ἔρῳσθαι 17, 16

 † σεμνοκόπος 21, 3
 σεμνομυθεῖν 21, 8
 σεμνός 8, 12; 21, 1
 σεμνότης 6, 19
 Σερίφιος 14, 24, 35

σιωπᾶν 22, 17
 σκορακίζειν 9, 31
 σοφός 5, 23, 34; 6, 2, 35; 7, 2;
 19, 26; 22, 29, 33
 σπάνιος 8, 22
 στρατηγεῖν 15, 17
 συγγνώμην αἰτεῖσθαι 10, 7
 συμβαίνειν 16, 37; 20, 20
 συμβουλία 19, 28
 συμφυλότατος 15, 38
 συμφύρειν 15, 24
 συναιρεῖν: συνελέσθαι 2, 29
 συναισθάνεσθαι 9, 36; 10, 31
 συναλείφειν 17, 4
 συναντᾶν 12, 13, 17
 συνεδρεῖα 17, 33
 συνεῖναι 22, 16; συνόντων 9, 27
 συνεπινοεῖν 22, 8
 συνεπιτίθεσθαι 12, 33
 συνερανίζειν 14, 17
 συνεργεῖν 5, 12; 14, 5
 συνέρχεσθαι 23, 3
 σύνεσις 19, 32
 συνθήκη 18, 26
 συνιέναι 23, 21
 συνιστάναι 13, 10
 συνκαθιθεῖν 23, 7
 συνκαταβαίνειν 19, 12
 σύννοον, τό 8, 25
 σύννοια: συνειδότης fr. 1
 συνορᾶν 20, 11
 συναραλῆπτικός 14, 8
 συναρεῖναι 23, 16
 συντελεῖν 17, 28
 συντρέφεσθαι 15, 35
 συστέλλειν 11, 33; 12, 8; 13, 11
 σφόδρα 13, 38
 σχεδόν 13, 6
 σχῆμα 21, 9;
 Σωκράτης 10, 23; 22, 35
 Σωκρατικά μνημονεύματα 23, 36
 σῶμα 2, 5; 15, 25; 18, 21
 σωτηρία 1, 27

 ταπεινός 7, 16; 14, 39; 15, 20
 ταπεινοῦν 11, 30; 15, 5; 22, 3

ταπεινώσις 10, 34
 τελευταῖος 17, 17
 τεχνικώτατοι, οἱ 18, 31
 τηλικούτος 15, 37; 23, 13
 τιθέναι 22, 30; θέσθαι 17, 3
 τιμᾶν 15, 18
 Τιμοκρέων 14, 24
 τοιοῦτος — οἷος 6, 33; 16, 33;
 18, 18; 22, 10; τοιοῦτό τι 17, 13;
 τοιοῦτοί τινες 24, 10; τοιοῦ-
 τον π. 23, 19; τι τοιοῦτον 9, 32
 τότε 12, 27; τότε καὶ νῦν 21, 3;
 τότε μὲν . . . τότε δέ 7, 14
 τριβή 20, 12
 τρόπος: καθ' ὃνδῆποτε — τρ. 1, 9.
 τυγχάνειν ὁμοίων 19, 10; ὁ τυ-
 χῶν 20, 29; τὰ τυχόντα 15, 34;
 ἔτυχεν ὁμιλῶν 23, 27; τυχῶσι
 8, 1
 τύραννος 11, 11
 τύχη 5, 25; 9, 5; 10, 14, 35; 11, 6;
 12, 34; 13, 14; 14, 37; 16, 7; 22, 27
 τυχηρός 15, 28
 ὑβριστής 6, 32
 ὑπακούειν: χαλεπὸς ὑπ. 14, 12
 ὑπανίστασθαι τισιν. 22, 13
 ὑπέρ c. acc. 19, 28
 ὑπερέχειν 12, 7; 15, 28
 ὑπερηφανεῖν 5, 25; 7, 2; 10, 16;
 11, 15; 12, 14; 15, 14; 16, 26;
 20, 34
 ὑπερηφανεύεσθαι 13, 33
 ὑπερηφανία 4, 30; 6, 31; 7, 33;
 10, 12; 13, 3; 14, 19; 15, 23;
 16, 2, 31; 17, 25; 19, 4
 ὑπερήφανος 2, 25; 3; 6, 27; 7, 3,
 4, 15; 10, 14; 14, 7, 25; 15, 29;
 24, 16; ὑπερήφανος — ὑπερ-
 όπτης 20, 32
 ὑπερθαρρεῖν 11, 35
 ὑπερόπτης — ὑπερήφανος 20, 33
 ὑπερορᾶν 1, 6; 15, 32; 16, 6
 ὑπεροχή 8, 11; 13, 9; 15, 8; 21, 31;
 24, 11
 ὑπεροψία 16, 31; 19, 4

ὑπερφρονεῖν 14, 10
 ὑπηρετεῖν 9, 26
 ὑπο]θήκη (?) 13, 21
 ὑποκιναιδεῖν 23, 24
 ὑποκρίνεσθαι 13, 37
 ὑπολαμβάνειν 6, 24; ὑπολαμβά-
 νεσθαι 8, 22
 ὑπομειδιᾶν 17, 31
 ὑπομνηματισμός 24, 22
 ὑπονοεῖν 19, 16
 ὑποπίπτειν 7, 16
 ὑποπτεύειν 5, 10
 ὑποσκελίζειν 14, 17
 ὑποτάττειν 23, 16
 ὕστερον 14, 28
 ὕψος 12, 26

Φαῖδρος ὁ καλός 22, 28
 φαίνεσθαι 5, 8; 6, 28; 7, 14; 9, 6;
 13, 11; 14, 40
 φάναι: φησὶν 7, 12; 24, 17;
 φασὶν 13, 5; φῶσιν 22, 19;
 φάσθαι 20, 1; φήσαντα 13, 20
 φανερός ἐστίν . . . ἀλαζονευ-
 ὄμενος 4, 27; φανερά δὲ ταῦτα
 6, 21; φανερά 7, 25
 φαντασία 8, 17; 9, 29
 φάσκεν 18, 3; 23, 10
 φανυλότερον 24, 7
 φέρειν 5, 5; φέρονται ἐπὶ ταῦτό
 24, 3; φέρεσθαι 19, 14
 φθονερός 12, 22
 φθονητικὴ 24, 21
 φθόνος 6, 7; 12, 14, 29
 φιλοδοξεῖν 4, 28
 φίλος 8, 29, 32; 10, 9; 15, 11;
 17, 11; 23, 30
 φιλοσοφία 10, 19
 φιλόσοφος 4, 23; 6, 26
 φλέγμα 11, 3
 φοβεῖσθαι 5, 19; 16, 2; 23, 9
 φορτίζεσθαι 18, 30
 φρονεῖν 4, 32; 6, 23; 17, 20; 19, 21,
 29; μέγα φρονεῖν 5, 3
 φρόνημα 14, 39; τοῖς φρονημα-
 σιν 1, 35; 7, 24

φύειν: πέφυκεν 11, 29; 20, 37
 φυλάττειν 6, 30
 φύσις 22, 25
 φυτεύειν 18, 30
 φωρᾶν 20, 10, 28

χαίρειν 17, 15; 23, 33
 χαλεπὸς ὑπακούειν 14, 11; χα-
 λεπὸν . . . ὑπολαμβάνεσθαι
 8, 21
 χαρακτήρ 6, 34
 χαυνοῦν: κεχαύωνται 7, 22
 χεῖρας ἀνατείνειν 23, 20
 χείρων 18, 12
 χλαμύς 15, 19
 χλανίς 12, 18

χρεῖαν ἔχειν τινός 20, 2; ποιεῖ
 σθαί τινος 9, 20
 χρηστός 22, 30
 χρόνος 11, 20; 22, 6
 χυδαῖος 6, 13
 χωρίς c. gen. 18, 24

ψέγειν 21, 4; 22, 3, 4
 ψιλῶς 22, 27
 ψυχή 12, 16; 15, 29
 ψυχρός 16, 35

ὥσπερ 12, 24
 ὥστε c. ind. 12, 16; c. inf. 14, 31;
 22, 3; 24, 15; [5, 11]

PA Philodemus, of Gadara
4271 Peri chachion
P3P43
1911
cop.2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

